

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Грујић и Поповић,**
- **Браниоци Шалић и Перковић,**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић и**
- **Пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Да се у наставку доказног поступка испита сведок ЕРИЋ
ВАСО.**

Сведок ВАСО ЕРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.
Сведок ВАСО ЕРИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васо, је ли тако?
Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Ерић Васо, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 31. маја 2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па осим у радном месту можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте више у «Дринатрансу», је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Сада сам у Центру за пружање бесплатне правне помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите као правник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Канцеларија Источно Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где радите, у Зворнику?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Канцеларија Источно Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сарајеву?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављам да Вам је онда и место пребивалишта промењено, је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, нисам пребивалиште променио, само боравиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро боравиште, где примате пошту, како?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у Зворнику, ту сам преко викенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

С тим што додаје да сада ради у Канцеларији за пружање бесплатне правне помоћи у Источном Сарајеву као дипломирани правник.

Сведок упозорен на дужност казивања истине, последице давања лажног исказа, опоменут на већ положену заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да сте Ви већ положили заклетву пред судом, ја ћу Вас опоменути да та заклетва и даље важи. У међувремену, након давања Вашег исказа. Хоћете да седнете ако Вам је згодније? Седите и спустите мало микрофон.

Кажем, у међувремену након давања Вашег овог исказа десиле су се овде разне ствари, суд је добио доста нових сазнања, саслушани су неки сведоци чије исказе Вам морамо предочити јер су супротни Вашем исказу, подигнута је нова оптужница против овде присутних оптужених Грујића и Поповића и ставља им се на терет радња неспречавања кривичних радњи у Техничко школском центру Каракај у периоду од 01. до 05. јуна 1992. године, а потом лишавања живота још најмање 400

лица који су одведени из Дома културе Пилице негде 08. јуна 1992. године и лица ексхумирана, у великом броју идентификована из разних примарних и секундарних гробница на територији општине Зворник. То би било укратко, значи осим оних догађаја из прве оптужнице, па прво да Вас питам да ли остајете при оном исказу који сте дали 31. маја 2007. године?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Да нам испричате шта је Вама познато о овоме што сам Вам сада рекла да је предмет ове нове оптужнице Тужилаштва за ратне злочине.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: О Техничко школском центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мени ту није познато ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били председник суда у јуну месецу 1992. године?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесам, био сам председник суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли знате да су ту били затворени неки цивили муслимански 700 њих 5 дана?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То сам чуо али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте, шта Вам је познато?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па само сам чуо да су били ту али не знам никакве детаље јер ја нисам ту био нити је то било у домену мога радног задатка. Ја сам имао друге, ја сам имао радне задатке, а то је организација суда. Ја сам био председник суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, реците нам ван Вашег домена радног задатка шта знате о том догађају, о тим људима, шта сте чули као председник суда, као грађанин, као човек који је учествовао на седницама Привремене владе, да ли сте нешто у том смислу добили неку информацију о томе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, ја нисам знао ништа у вези тог случаја, знао сам да ту имају ти људи али нисам знао ништа даље, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали да ту имају људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па кад су и остали грађани из Зворника сазнали да су ту тад сам и ја, ја службено нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различити грађани из Зворника различито казују о томе кад су сазнали па ја Вас данас питам кад сте Ви сазнали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја не могу да се сетим детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на боравак људи кад сте сазнали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па можда кад су већ били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте сазнали испричајте нам?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да су ту и ништа друго нисам знао шта се даље дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ставио, који су то људи, зашто су?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се распитивали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам, нисам јер то није био мој посао. Ја сам имао један задатак, а то је да организујем рад суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао суд неке везе са боравком тих људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињали сте у Вашој изјави Петра Ристића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То је био дежурни судија, односно судија кривичар јер овај суд у Зворнику је био организован у два одељења – грађанско и кривично и један од судија у Кривичном одељењу је био Ристић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро шта је он радио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па он је радио послове тог реферата и био је дежурни судија ако га је неко позивао он је излазио на увиђаје и то је био његов задатак, а судио је и кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он могао да ради нешто а да Ви не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Како да не, он је радио по распореду. Ја нисам имао право да се мешам у рад судија, јер су судије самосталне у свом раду. Ја као председник суда сам само организовао рад суда, што значи да се обезбеде услови за рад а у рад судија никада се нисам мешао током целог свог мандата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила да се мешате него да ли имате информацију где је ишао на какве увиђаје, шта је радио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га слали конкретно на неки увиђај?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја га никад нисам слао на увиђаје, зна се ко зове на увиђаје. То је обично била полиција која обавештава дежурног судију а зна се ко је дежурни судија и он излази на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па видите он је нама овде рекао да је имао један озбиљан увиђај који је радио на Гериној кланици у Каракајском пољу тамо у Каракају и да сте му Ви рекли да иде тамо, да су тамо затечени велики број лешева, да је отишао са инспектором СУП-а, са неком докторком, са техничарем, да је било пуно лешева, да је он направио записник, да је предао то на писарници суда, да је о томе разговарао и са Хашким истражитељима и тако даље, да се видело да су ти лешеве убијени од ватреног оружја, да су били кржави, да су то били цивили, да није било ни деце, ни жена, да он не зна одакле су ти људи и тако даље. Питали смо га шта сте му рекли Ви одакле су та тела, а он каже да сте му рекли да се тела скупљају из околине Зворника и каже да Вас није ништа питао даље, да сте му само Ви рекли «отиди тамо и то попишите»?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То није тачно. Он је имао распоред, распоред је био писан и знало се шта који судија ради а посебно дежурни. Шта Ви мислите да неко, да председник суда води рачуна о свим предметима којих је било на хиљаде, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте. Је ли оваквих увиђаја било на хиљаде?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не оваквих, таман посла, не, на хиљаде предмета рекао сам рачунајући ванпарничне и парничне и извршне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите молим Вас парничне предмете. Заиста није сада ни место ни време да о томе причамо о парничним и ванпарничним предметима. Питам Вас да ли Ви сумњате да је овако неки увиђај обављен у Зворнику у јуну 1992. године?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не разумем. Не сумњам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сумњате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Али ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли логично да председник суда не зна за овакав догађај? Је ли мислите да је логично ово што Ви данас говорите да не зна председник суда да његов судија иде на увиђај где има јако пуно лешева, цивила убијених?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Прво мене не упознају судије кад иду на увиђај, њих зову, њих обавештава полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма добро, ја Вас питам јесте ли упознати са овим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте чули да је он ишао и ово је нетачно што он говори да сте га Ви послали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја сам знао да је он био дежурни и да је ишао на увиђаје, али не знам за конкретан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом увиђају Вас питам?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад ово, значи ово није тачно што он говори?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам да ли је тачно. Није тачно у односу на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што он каже да сте га Ви послали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јер ја не шаљем дежурне судије на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питала сам Вас прошли пут да ли сте знали за неке објекте где су затварани муслимани, рекосте за Економију да нисте чули, је ли тако?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Ристић Петар, судија бивши, да је једном радио увиђај на Економији, да су ту били Муслимани затворени и да сте га такође Ви послали да изврши увиђај. Ишао је са инспектором СУП-а, са техничарем, да су им, каже на неком игралишту ту показали мртвог човека убијеног такође од ватреног оружја, да су му стражари саопштили да је тај човек бежао и да су онда они морали да пуцају и тако даље, да је и ту направио записник и он каже да је сигуран да суд те људе није затворио а да су ти људи били затворени и каже «ваљда их је чувала Територијална одбрана», каже «мени је председник суда Васо рекао тамо да идем и да урадим тај увиђај», каже «ја нисам могао да одбијем и нисам питао одакле ти људи ту иако сам знао да суд није те људе затворио»?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја Вам кажем исто као малоприје, значи никад га ја нисам слао на увиђаје. Он је дежурни судија и он је ишао по позивима као што сам малоприје рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нисте знали где он иде?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сам Вас питала и за увиђај где су убијена нека лица Андрић Мате, Нада, Мустафа, Чирак Сафија, везано за овога покојног Владу Делића који је рекао да је радио тај увиђај и овај бивши судија Ристић Петар у својству сведока је такође потврдио да је он радио тај увиђај кад су та лица затечена на улици и он исто каже да је био на таквом увиђају и да сте му Ви рекли да идете у неку улицу и да је тамо било 5-6 лешева, да су они те лешеве однели у Дом здравља, да је он прегледао ту жену Наду која је била скинута гола и да се поводом тог убиства вишеструког никакав поступак није водио, а да је он био на том увиђају?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја заиста не знам ни кад је он био, а никад мене није питао да иде на увиђај, никад. Према томе, могу да причају шта хоће, али ја Вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже кад би органи СУП-а наишли на неки леш они су обавештавали Васу а Васа би слао њега на лице места?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никада се то није дешавало, никада мене органи из СУП-а, односно полиција није обавештавала већ је обавештавала дежурног судију јер је имала његово име и презиме написано и тако је то било и раније и тако је и после и вероватно је и сад. Значи, распоред имају у полицији и по распореду зову. Сад могу причати шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да нам кажете који би био мотив овог сведока да тако нешто каже да сте га Ви слали ако то није тачно, јесте ли Ви у неком сукобу били, свађи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја не могу да претпоставим да је могао то да каже, не могу ни да претпоставим јер сам га сматрао озбиљним судијом и нисам никад могао да претпоставим да би могао да изнесе тако нешто јер таман посла да председник суда одређује шта ће судија да ради. Председник суда прави распоред, овај ће бити кривичар, овај ће бити овај, овај ће обављати то и ништа више, на томе се завршава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има још један догађај о коме је он овде испричао а то је наиме, догађај када се десило неко силовање у школи крај Зворника и он каже да сте му Ви рекли да то иде да испита и пошто су била ратна дејства он је рекао претходно, он је рекао да је претходно морао да оде да пита Марка Павловића који је био у Војном одсеку да ли може да иде на ту територију и да је он уз његову сагласност отишао тамо, да се радило о силовању жене и њене ћерке, да је морао да се обрати надлежном у Војном одсеку том Марку Павловићу, да га је чекао и каже да је рекао Павловићу да сте му Ви рекли да је тамо било неко силовање и да Вас је повратно известио да је било тамо и да је то било пре ове кланице, значи пре овог вероватно с почетка јуна (08. јуна), да сте му Ви рекли да иде да се десило неко такво силовање?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам му рекао нити сам уопште упознат са силовањем о коме сад говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да нам кажете о раду Комисије за асанацију бојишта, јесте ли чули нешто тако о раду неке такве комисије?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам ништа о њеном раду, а чуо сам да је постојала та комисија а о њеном раду не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у тој комисији?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли Косту Ерића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам Косту Ерића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате ли шта је он радио у мају, јуну месецу, која је његова дужност била?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам конкретно али чуо сам да је можда он био један од чланова те комисије, али не знам конкретно шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је та комисија радила у граду?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није ми то заиста познато вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви неке инспекторе СУП-а или начелника СУП-а? Ко је тад био начелник, ко је био командир у полицији? С ким сте Ви, јесте ли сарађивали с неким? Јесте ли имали неке састанке као председник суда?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да је инспектор био Ратко Јовичић, један од инспектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Начелник у том периоду Маринко Василић, мислим, нисам баш сигуран. Нисмо имали неку непосредну сарадњу,

они су имали своје послове, зна се који су то послови, а суд је имао своје послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Пантелић Милоша?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Пантелић Милоша он је у почетку био ја мислим да је, знао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи кад кажете у почетку, на који то период мислите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим тај период, мислим април или мај и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта мислите кад кажете Маринко?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим после Милоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад после?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па можда после маја, можда јуни, јули, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Ви били надлежни да радите убиства?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У том временском периоду нисмо, никад ми нисмо били надлежни да радимо убиства али после, ја сад не могу да тачно се сетим кад смо добили у надлежност и та дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то дао у надлежност?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да је Влада, ко је одлучивао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете после, на шта то мислите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим кад је, не могу се тачно сетити периода, не могу, али у сваком случају није то било, значи ни пред избијање ратних сукоба ни у почетку трајања ратних сукоба већ у каснијем периоду, а ја сад не могу се заиста сетити, много је времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био стварно надлежан за поступање у предметима убистава у мају, јуну?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мислим да је био Окружни суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам сигуран али мислим зато што не могу сад да се сјетим детаља и периода и дана и времена јер то је много давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да Вас подсетим, има једна одлука од 20. маја 1992. године, Радован Караџић је потписао одлуку коју је донело Председништво Републике Српске да су основни судови стварно надлежни за вођење кривичних поступака у првом степену за сва кривична дела и за убиства а не више. Да ли се сећате те одлуке?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да ово није ван оквира Ваших надлежности као председника суда, кажете не, ово сад за ова убиства председник суда то не зна?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, није, не, не то, па ја сам Вам рекао, ја сам Вам рекао да у једном периоду, значи да ми пред избијања ратних сукоба нисмо радили то и у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сад питам, јесам ли Вас подсетила с овим враћањем?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте од 20. маја радили убиства?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ако је било таквих дела радили смо их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли је то ако је било то, такав одговор је потпуно нејасан и ништа не значи. Шта је ли било, ја Вас то управо хоћу да Вас питам да ли се Ви као председник суда сећате да ли је било убиства за која сте Ви били надлежни у мају и јуну Ваш Основни суд у Зворнику и колико је било?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се сетити тога, било је, сјећам се да је било али не могу се сетити да ли је било баш у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чег се сећате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да је било појединачних неких које је полиција пријавила, на пример у надлежности суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ништа, водио се поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па за која Ви убиства знате? Ево ја Вам испричах разна убиства, Ви то уопште немате појма?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не, за та не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за која знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па из неких, ја мислим између Срба и тако то знам да је било једно, двоје, можда неко убиство где су били притворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да није било уопште убиства Муслимана или Ви за то нисте знали или је неко то од Вас крио? Како то да схватимо? Морам признати није ми јасан Ваш.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па није било у суду, ми нисмо имали те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли је било убиства господине Ерићу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, ја Вама кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао становника Зворник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Прије рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Цела општина ја мислим око 80.000 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква су Ваша сазнања о тим убиствима? Јесте ли чули да су неки људи убијени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, не, ја Вама сад говорим Ви идете на, ја Вам говорим да је било можда један, два случаја између Срба и они су били притворени и суђено и то суд зна, а за друга не зна, ја за друга не знам

убиства. Ја само знам да је можда тако био један, два случаја који су процесуирани у суду и имају предмети а за остала не знам, јер нису прошла кроз суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Петра Танића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли добро чујете Ви? Петра Танића, познајете ли из СУП-а?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да знам, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је овај судија Петар Ристић ишао с њим на увиђај, каже да је цео град знао и брујао о Гериној кланици где су били лешеви на гомили у јуну 1992. године, да је он обезбеђивао Комисију за асанацију која је ту излазила, да је он сам 5-6 пута ишао на ту Герину кланицу, да је ту био овај судија Петар Ристић, да је било више од 100 лешева, да је било пуно двориште и тако. Како је могуће да Ви то не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то је то што ја малопре кажем. Полиција и дежурни судија, ја никада нисам имао потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви успевали да спречите да нека таква сазнања дођу до Вас, на који начин, то ми није јасно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам ја успевао, нисам ја спречавао. Ја сам радио свој посао, нисам излазио из своје канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте живели тада, где сте становали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како објашњавате да он каже цео град зна за кланицу а Ви као председник суда града од 80.000 људи, тад већ можда 60.000, обзиром да су људи одлазили, не знате, то ми није јасно? Он каже «Петар Ристић је увек долазио с нама»? Шта сте Ви причали са судијом Ристићем?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ништа нисте причали? Реците ми колико пута сте били на седницама Привремене владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па толико пута колико сам био позиван да ето реферишем стање у суду што се тиче организације и рада његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то пута било, то толико колико сам позван, то?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду неколико пута?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у том периоду, у том периоду о коме сад говоримо, значи можда крај априла, мај месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту присуствовао тим састанцима, ко је председавао?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: председавао је Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био овај господин Поповић, погледајте га можда сте га заборавили?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам га заборавио, таман посла. Па мислим да кад сам ја присуствовао тим седницама да он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што таман посла, реците нам како га познајете из које ситуације?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Из виђења, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, сретао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се то виђали и којим поводом?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сретали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте се сретали и шта је он радио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па причало се да је радио у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио у штабу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сад ја не знам појединачно послове, али он је био ту један од људи који су обављали те послове, који су били, који су припадали том штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је био командант штаба?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што не кажете тако гласно и јасно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ето, реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам и био је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад је био?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Е то не могу поуздано да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га виђали последњи пут у тој функцији?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу заиста тачно да се сјетим, да ли је то био крај маја, да ли је био почетак јуна, не могу се сјетити. Не можете ме, заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да је он крајем јула ухапшен ту у Зворнику?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам ја сад кажем, је ли? Добро. Шта знате да нам кажете о исељавању Козлука 26. јуна?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Баш ништа, заиста вам кажем, немам никакве везе са исељавањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже господин Грујић да је на седници Владе одлучено да се тим људима омогући излазак добровољно, јесте ли ви били на таквим неким седницама Владе где се причало о Козлучанима?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су они ту били Муслимани у окружењу, да?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки одлазили, да су ту колективно напустили?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам присуствовао сједници те Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тој нисте?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јер ја нисам био члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли присуствовали седници Владе на којој је према наводима одбране господина Грујића исто нешто говорено о Дивичанима који су исто тако тражили да иду из својих кућа, добровољно да напусте?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем маја?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало на тим седницама Владе, шта се причало на тим седницама Владе, испричајте нам?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја, сад, ја сам вама рекао, ја сам присуствовао сједницама Владе кад се говорило о организацији суда и углавном се прича заснивала на томе да се сачувају предмети, да се покупе судије, да се сачувају земљишне књиге у Грунтовници, и поводом тих питања ја сам извештавао привремену Владу шта се све дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Стева Радић, знате Стеву Радића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај тамо Секретаријат за привреду. Каже, Васо увек присуствовао седницама Владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам увијек присуствовао сједницама Владе, само по потреби, јер нисам био члан Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте нам за овај суд за прекршаје, ево овде имамо неке сведоке који говоре о доласцима овог оптуженог Бранка Поповића, не знам ви, он је имао нека два имена, не знам под којим именом сте га ви знали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да то није његово име?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Тад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па после, кад је он већ отишао, не могу поуздано периода да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Е па имамо овде неке сведоке који помињу да је он долазио у тај суд за прекршаје у граду, близу вашег суда, је ли тако, где су били неки људи затворени ту. Ви сте нама рекли да ништа не знате о тим људима је ли тако?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је затварао људе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је то, очигледно да су Муслимани били затварани и то на више локација у граду Зворнику, то коначно није ни спорно у овом поступку, па ћу вас ја питати пошто ви кажете да суд није доносио решења о задржавању или о притвору за таква лица, ко је то радио на територији Општине Зворник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Е то ми није познато, ја сам вама рекао од почетка, значи о тим случајевима ја као председник суда нисам знао нити је суд било једну одлуку такву донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас схватила, ја Вас питам ко је могао да донесе, ви сте рекли знали сте да су затварани људи у Дому културе у Чelopeку?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу то да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да суд нема везе са тим.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се запитали као председник суда шта се ту дешава на општини, ко то ради ако суд. Јесте ли питали на Влади некада тако нешто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па зато што то није спадало у круг мојих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у чији круг је спадало?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја не знам то, не знам ко је те људе доводио, ко их је затварао и шта је даље радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, не можете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није ми то остало јасно до краја, за господина Марка Павловића како га Ви познајете, да ли сте имали икада неки контакт са њим службени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, службени никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте с њим разговарали? Кажем видите, кажете да га знате.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да смо, да и нисмо разговарали никад, једноставно поздравили смо се и то је то било, поздрављали смо се, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да овај Ристић Петар напусти?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то је и мене чудило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чудило Вас је је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јер једног дана је једноставно отишао, без знања, без питања, без јављања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама се није пожалио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам се пожалио некада да ради нешто што је за њега било непријатно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, никада се није пожалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Владо Делић да је он побегао управо због те Герине кланице на којој је присуствовао чак неким убијањима што му је причао и тако даље? Где су били ти лешеви.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја, могуће је, само ја не знам. Мени се никад није пожалио, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ћете морати још једном да дођете да Вас суочимо са овим сведоком Ристићем, а сад ћу Вас још питати. Кад сте Ви онда први пут чули да је било ипак убијених Муслимана у Дому културе Челопек, у Техничко-школском центру, на Гериној кланици у Економији, ви као председник суда или као грађанин?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па као грађанин кад су и остали грађани чули, то се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам опет кажем да многи грађани причају да су чули одмах, а неки кажу касније, ја Вас питам, данас сте Ви сведок овде у суду. Изволите, кад сте Ви чули да је ту страдало више стотина људи у тој Гериној?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па након што се, убрзо након што се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико убрзо?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја сад не могу поуздано рећи, дан, два, можда три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то сазнали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па од грађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дан, два и шта се после дешава?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам на шта мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите са тим сазнањем господине Ерићу као председник суда питам Вас, је ли питате тужиоца, је ли питате Маринка, је ли питате неког надлежног за убиства?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па суд је трећи у том ланцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: И шта ми имамо да питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли првог и другог у ланцу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли господина, председника Владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па свако ради свој посао, зашто би ја њима постављао таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам сасвим другу ствар, да ли сте.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали господина Грујића ко је убио те људе и ко су ти људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам питао никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га нисте питали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: И никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам. Зашто? Зато што сам сматрао да то није мој посао да ја испитујем било кога о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Репића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, јесте ли га виђали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам га никад виђао, али сам чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га је виђао овај Ристић, а Ви председник суда па га нисте у суду видели, каже он га виђао?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, срео га у згради суда, каже носио неки, иначе носио митраљез.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја га никад нисам виђао и чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђао га и у «Стандарду» у априлу. Шта је то било у «Стандарду» у априлу, фабрика «Стандард», је ли био ту неки затвор?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У «Стандарду», није био затвор, не знам за затвор у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били смештени у «Стандарду»?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесмо једно вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па многи сведоци кажу да је ту, да су ту привођени Муслимани.

СВ Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нама нису привођени, суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам вама да ли су привођени, него јесу ли ту у «Стандард» привођени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, ми смо били у одвојеном дијелу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одвојеном у односу на шта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у односу на друге који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то други били у «Стандарду»?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па вјероватно је, био је ту штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб чега?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ако је био, био је, војска је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војска била ту? Ви сте били председник суда је ли тако? До када?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Био сам председник суда до реформе, а то је 2004.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи још 12 година од ових свих догађаја?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се утврди ко уби те људе ту, Муслимане?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Како мислите утврди? Није било предмета у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали некад с тужиоцем, ево био нам је онај, што је био Готовац. Да ли знате Готовца?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био тамо неки тужилац од '94, јел тако. Јесте ли причали некад с њим о тим дешавањима за време, у пролеће '92?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте били председник суда, а ко је био војни командант у том периоду мај, јуни и да ли се мењао?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, војни командант, па ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни, војни командант, да, то сам питала, да.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ако мислите на команданта штаба онда сам то већ рекао, а за војног команданта не знам да ли је био посебан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате неког другог војног команданта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали неког војног команданта на седницама Владе, осим овог господина? Кажете тад кад је било о раду суда он није долазио. Јесте ли били уопште некад присутни да он долази на Владу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам Вама рекао, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда сам заборавила, подсетите ме.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Можда да сам га виђао једном, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта се ту једном, два пута причало на седници Владе кад је и он ту и ко је ту је ту још?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То је заиста немогуће се сјетити. Заиста је немогуће да се ја сад сјетим шта се у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто тако.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Тог дана причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересантно, безбедносно, нека убиства?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја сам увијек присуствовао, рекао сам Вам кад су у питању неки цивилни послови. Кад је упостављање судске власти, тад. А војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се убије цивил, чији је то посао?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам Вама мало прије рекао, ако полиција пријави, ако тужилац достави захтјеве за истрагу онда суд наступа. А таквих случајева није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нисте морали да нам кажете, то и ми знамо.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја Вама тако кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада тужилац?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у почетку мислим да је био Мијић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Мијића ко је био?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: После Мијића, после Мијића Драган Готовац вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А госпођа Мира, она није била?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па била је и Мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је она била?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам, не могу се сјетит тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па таман посла, то је било прије 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали седницама Владе кад дође неко из полиције? Кажете они то ништа нису према Вама постављали никакве, према тужиоцу па ни тужилац Вама, је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, тако сам рекао и то је сигурно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били на седницама Владе, овај Пантелић или Маринко?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па био сам можда и кад је Маринко био, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта се прича на тим седницама везано за безбедност у граду?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па углавном о организацији и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: О организацији тих служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о организацији?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ето кад је у питању суд, да ли суд ради, да ли има услове за рад, исто тако и полиција, није се причало о конкретним случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало о затварању људи на територији општине, дође шеф полиције и?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Кад сам ја присуствовао није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се причало?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Ви нисте присуствовали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали да резервни полицајци ови Маринкови, чувају тамо Дом културе? Кажете знали сте да су људи у Дому културе, јесте ли знали да резервни полицајци чувају?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па знао сам да полицајци чувају, али не знам који, да ли резервни или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел вас то нешто овако заинтриговало као председника суда, полицајци чувају као што овде рецимо у Бачванској код нас, у Окружном затвору полицајци чувају, а ко те људе тамо држи? Јесте ли питали Маринка?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад, никада нисам питао Маринка, јер то је његов посао, није био мој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чување да, али смештање људи, јесте ли питали, Ви сте председник суда и сад Маринкови полицајци чувају неке људе затворене, а ви кажете суд нема везе с тим.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И суд не доноси решења и како можете то да нам објасните?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад суд није могао да поступа ако нема предмет, то под један, и ако полиција није покренула некакав поступак и ако тужилац није покренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па баш то Вас и питам.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда, јесте ли га питали како можеш да чуваш људе које ја нисам ухапсио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам их то питао, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали, рекли сте знали сте да су ови људи у Дому културе. Кад сте то ви сазнали, колико су ти људи ту боравили, који су то људи? То је три километра од града, је ли тако, Ви сте председник суда у том граду, на три километра раздаљине, и Ви знате да су неки људи затворени, да их чува полиција, а знате да их суд није затворио. Кад сте Ви то сазнали да ти људи ту бораве затворени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја се не сећам тачно кад је то било, међутим знам да су били ту и знам да суд није имао, знам да суд није их затворио и знам да није суд водио поступак јер није добио ништа од полиције нити од тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не питате Маринка?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он чува ако од суда није добио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не питам, не питам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био Војни суд тада у то време?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мислим да није, Војни суд је касније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда неко и ако јесте, ко процесуирао војне учиниоце кривичних дела? Ако се деси да се догоди неко кривично дело које неки припадници војске ураде?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То ми није познато, кад су успостављени Војни судови, није ми тачно то познато, а знам да су они били надлежни за такве случајеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете није тад било Војног суда, ко је онда процесуирао припаднике војске ако уради неко дело такво?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ако је било таквих случајева, вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама, је ли било, немојте ми молим вас почињати.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви на седницама Владе чули да се некад неко жалио на понашање неких војних лица, неких добровољаца, неких припадника територијалне одбране, војске ЈНА, војске Републике Српске кад сте били на седницама владе и да ли Вам је познато да ли су неки припадници војних снага ту правили неке проблеме, безбедносне, на територији града, обзиром да сте Ви ту је ли, један од челних људи, бар код нас председник суда је неки овако доста важан човек, тим пре ако је мало место. Да ли имате сазнања да је било било каквих проблема?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па немам сазнања, једино то што сте поменули тог Репића, за њега сам нешто чуо, али не појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта и када сте чули, ко је тај човек, коме он припада?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја не знам о њему никакве појединости, али чуо сам да је ето тако па да тако кажем, нешто да у том смислу да је нешто био тако, да је нешто чинио, али не знам појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је нешто чинио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је чинио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да је био овако, како да кажем мало понезгодан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био тај човек?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам, знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Зворничанин?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није Зворничанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио ту кад није Зворничанин?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил, војник, шта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ко ме је припадао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био војник или цивил? Је ли га помињао некада неко на седници Владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, док сам ја присуствовао сједницама није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте онда чули за тог Репића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па тако, од грађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, шта незгодан, можда има незгодну нарав?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да је, да је склон био да некога малтретира, разумијеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то једино малтретирање за које сте Ви чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино то?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте прошли пут да сте први пут чули за овај затвор у Дому културе у Челопеку, кад су ти људи били ту смештени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте ту први пут чули да се дешавају екцеси док су људи били у Дому и да се причало да је ту било и убистава, за време док ти људи бораве, али да о томе на Влади није дискутовано?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта сте чули, од кога Ви то чујете да ту има убистава?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ту причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви као председник суда не питате тужиоца, е има ли тамо неко убиство, је ли се то нешто гони или шта? Кад сте то чули и од кога?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није моја дужност била да питам тужиоца, нити би питао икад тужиоца, јел тужилац је самосталан у свом раду и он је знао своје задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви чујете било је убистава и то је то, никоме на Влади не кажете о томе нешто? Молим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Ерићу, Ви сте нама све време причали шта нисте чули, испричајте нам шта сте чули. Кажете после дан, два након дешавања у том Техничко-школском центру чули сте да су неки људи убијени. Шта сте то чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па управо то што сам рекао, јер ја заиста не знам шта се дешавало у Техничко-школском центру, нити је до мене долазио предмет било који.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта сте то чули, али кажете чули сте?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам ја рекао за Технички-школски центар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, на кланици да се десило то.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам да су неки људи, чуо сам да је било убистава, е то сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Испричајте нам шта сте то чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па само то што сам вам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па како само то?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па као и сви други грађани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, да чујемо ту причу.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па коју причу, то је та прича.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисмо је чули, нисмо чули ту Вашу причу о Вашим сазнањима.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Цео Ваш исказ данас ја нисам чула шта сте Ви то чули од грађана?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да је било убистава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па шта, којих убистава, ко је убијен?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ти људи који су били у тим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који су то људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па Муслимани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колики број људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта су грађани причали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То што сам рекао, заиста, јер ја сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па нисте нам ништа рекли, ево ја Вас сад саслушавам као грађанина Зворника, хајде, нисте председник суда него као грађанин. Чујете после дан, два убијени људи Муслимани и шта, реците нам ту причу коју сте чули, само то да чујемо?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су Муслимани? Кажете чули сте Муслимани, одакле Муслимани?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, не знам одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули да су исељени људи из Ђулића, из Бијелог Потока, из Хајдаревића, из Засеока, из Лупа?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесам чуо али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули да су исељени, кад сте чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Како мислите кад сам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на то кад сте чули да су убијени неки Муслимани, је ли то било пре или после да су исељена 15 села из околине Зворника? Горе од Петковаца, Бијелог Потока, Ђулића, Лупа.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам да су исељена нека села, али не знам на које локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су војно способни мушкарци раздвајани и да су били у Техничко-школском центру?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули онда после дан, два који су то Муслимани убијени, одакле, доведени негде ван?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам из којих села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису грађани причали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овде грађани су нам причали одакле су људи ти, а Ви као председник суда не знате. Је ли то логично Вама?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја вас питам зашто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Зашто да не би било логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, мислите да је логично? Добро. И шта сте још чули, кажете дан, два убијени, не знате колико и?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам колико, и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули ко их је убио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то грађани причали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па ни даље нисмо чули шта, Ваша сазнања, али добро, идемо даље. Сад Вас питам као председника суда, сваки председник суда зна кад му судија има неки важан предмет, кад је неко масовно убиство, у овом случају Ваш истражни судија иде на увиђај за масовно убиство. Како Ви то објашњавате да Ви немате то сазнање?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам малоприје рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чули смо ту причу, али мени то је нејасно остало јер сте Ви причали као да Вам је било предмет уређења међе, а не масовно убиство.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Он мене није обавјештавао, ја сам Вама рекао, њега је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Он тврди да Вас је обавестио, чак по Вашем налогу ишао тамо.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није тачно, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је он причао о томе што Ви кажете за дан, два сте чули да се то десило, управо он прича да је ишао на Герину

кланицу и он је обрађивао те лешеве, са докторком, са криминалистичким техничарем и тако даље. Управо је то то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање. На Привременој влади кажете нисте питали о овоме, значи чули сте то убиство се десило, Муслимани, и не питате. А зашто Ви не питате на Привременој Влади? Јесу ли они то знали или о чему се ту ради да ви не питате као грађанин, као било ко шта је то, чуо сам људи причају, убиство, због чега Ви не питате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па како да Вам одговорим због чега, ја сам на Привременој влади био само поводом тога, поводом организације суда и нисам никад постављао питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, то су неки ратни услови, не прича се тамо о организацији суда, чули сте десило се неко убиство и Ви сад не питате тамо о чему се ту ради?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам, па нисам питао, па зар је то сад гријех мој што нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте Ви овде оптужени господине Ерићу.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па знам, знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви оптужени, Ви сте само овде сведок који је под заклетвом.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу, вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Сведок који је под заклетвом и који је дужан да говори истину.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само толико, нисте Ви оптужени.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: И не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, шта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу да Вам кажем кад је овако како сам испричао, никад нисам постављао то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли има неко у Зворнику да није чуо за дан, два?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па како бих ја знао то да има неко да није чуо за дан, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање јесу ли чули за то господин Грујић и господин Поповић?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Немам сазнања да ли су чули, а вјероватно су чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не причате, шта се ту предузима?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: С њима ништа у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким би требало да причате, је ли има неко ко је ту био. С ким би Ви да сте хтели да причате, с ким би Ви о томе причали, као председник суда, с ким би причали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја не знам председника суда није била да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као виђен човек у Зворнику, један суд има, мали град, с ким би Ви то причали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сад је лако о томе причати, али тад је човек имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Само био, ја, ја као председник сконцентрисан само на ту организацију и тамо гдје нисам морао да се мјешам никад се нисам мјешао, а то значи ако нема предмета и ако то није строго професионално ја се нисам мјешао ни постављао никоме никаква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви плашили од некога?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се плашили од некога, кад кажете ништа?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ко се у рату није плашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте се Ви плашили?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам се плашио конкретно ни од кога, а рата сам се плашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али кажете нисте се мешали, не разумем.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам се мјешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из разлога страха или чега?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, не, из разлога што то није мој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиства, председник суда, а Ваш судија каже да ради то, Ви чак ни њега не питате и кажете он од вас крије. Зашто би он то од Вас крио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам ја рекао да је он крио од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли да је нетачан цео његов исказ да сте га Ви слали.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви чак напротив кажете и да не знате да је он то радио, значи он крије од Вас? То је једини закључак, ако Вама није рекао шта ради, а тако масовно убиство се десило, шта да закључимо? Да ли сте имали колегијуме, састанке у суду? Ево ми то имамо стално, једном недељно колегијуме па се проблеми причају, организација, послови.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у почетку нисмо имали, али кад је суд почео да ради имали смо колегијуме повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причамо ово кад суд ради.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: И ту су све судије биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ради суд, ево овај човек каже иде на увиђај, добро Ви не знате о томе, и сад имате колегијум, ко Ви, Димитрић отишао је ли тако, остао Ристић Петар и ко још дође на тај колегијум?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим док је био Ристић да нисмо ни имали колегијуме, да још нису почели колегијуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви причали са Ристић Петром, Вашим судијом у мају и јуну 1992. године? И зашто он оволике неистине ту изрекче исто под заклетвом ко и Ви?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, то су његове ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се сукобили нешто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих желео господине Ерићу да рашчистимо стање из Ваше претходне изјаве од 31. маја 2007. године, када сте на моје питање око тога је ли се нешто променило у том поступку у односу на пре рата, Ви одговорили да није ништа, каже «ништа се код нас није променило у односу на стање пред избијање ратних сукоба, ми смо примењивали тада важеће законске прописе који су важили на нивоу Социјалистичке Федеративне, односно Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине и Југославије, па мени није ништа» каже «познато, нису нам достављане одлуке, ми смо сасвим нормално радили колико се то могло радити», а сада сте на предочавање председнице већа да је још од 20. маја 1992. године промењена надлежност Основног суда, па ме сад у том смислу интересује, добили сте нека кривична дела за која је нешто другачији поступак, другачији у том смислу што тада пред Окружним судом дакле није могло да се стигне за та дела из надлежности Окружног суда док се не прође фаза истраге, па да ли сте у вези са тим дакле новим послом имали неку стручну расправу на нивоу тих судија који то раде посебно овде видимо да је у то време радио судија Ристић Петар, да ли сте о том поступку правно технички како шта сад кад се изађе на увиђај за та кривична дела и који је даље поступак? Шта се са тим дешава, да ли сте о томе разговарали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Поступак се није променио, поступак је остао исти, значи по одређеној пријави излази полиција, тужилац је реаговао, а ако тужилац достави захтев за спровођење истраге, онда је то суд радио, односно истражни судија, само су дјела додата још та, а ништа се ново није у поступку издешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, тада у то време није се могло стићи до главног претреса без фазе истраге?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је била обавезна фаза?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на то скренули пажњу судијама, значи сада не може се, Ви који судите дакле, не само у фази истраге да

се ту сад ништа није, излази се на увиђај, ради се и тако даље, па да ли сте с обзиром на та дела, да се нешто не прескочи ко да се обавести, да ли је формирана екипа која иде на увиђаје, ко је ту сада потребан за убиство?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или сте то препустили само да то што може да смисли Ристић Петар?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То је дежурни судија, он је имао тај задатак да одлази по позивима, рекао сам то већ, и о томе се није много причало, е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад шта се дешава са тим записником о увиђају за таква дела?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Судији?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, шта ради то судија, иде, изађе на увиђај, сачини записник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Сачини записник, достави га полицији, полиција прикупља друге доказе и доставља тужиоцу и тужилац оцењује да ли су испуњени услови за спровођење истраге и доставља суду предмет и СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што доставља полицији, не, није ми то најјасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је писарници суда достављао записник о увиђају. Истражни судија. Како сте организовали, пита Вас тужилац, тај посао? Увиђај за време тог периода?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово све кажете идем на Привремену владу када су питања рад суда, е па ево нови рад, заиста дакле несвакидашњи, надлежност вишег суда пренета у нижи, а то сад је ли то функционише, шта се ту ради, па зато кажем како је могуће сада да не разговарате, да ли то функционише, иде ли то, је ли то све у реду, јесте проверавали као председник суда? Па у том смислу и да разговарате са тужиоцем, тужιοче да ли се Вама достављају на време ови записници, да ли је то у реду, да ли Вама још нешто треба, треба ли да појачамо ту истражну екипу да још неко да би могли да о томе одлучите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја сам вам заиста рекао поступак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, поступак, него слажемо се, чули сте и Ви, да је ту било пуно убијених лица, дакле лешева на «Гериној кланици», ајде да се вежемо само за тај један догађај и онда као професионалац један, ништа се у вези са тим не дешава, Ви ни са ким не разговарате, први пут ради се тај посао, па зашто не проверите са неким колегом, ево колега тужилац кад кажете, колега извините да негде нешто не погрешимо, сутра ћемо да одговарамо за то што смо нестручно радили тај део посла који нам је сад први пут у нашој надлежности, мислим није ми јасно како је могуће да незаинтересовано посматрате све то?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па знате шта ја нисам био кривичар и онда се нисам упуштао у те послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте били кривичар, водили сте истраге кажете?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Касније. Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте кад се заратило ја сам водио истраге, само нисам био дежурао.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не, можда то касније кад је отишао Димитрић и кад је отишао овај Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте онда научили како се води истрага.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, научио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Записник о увиђају уопште јесу завођени у неки уписник и који је то уписник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па судија кад обави увиђај, он је водио записник и ти записници су имали своје бројеве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, али који је то уписник?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу се сјетити тачно, али сигурно за кривични реферат уписник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то био исти уписник као за судеће предмете или је био посебан за истражне предмете?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мислим да је био посебан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, можда је илузорно да Вас питам, као као да је тај записник код тужиоца који је он сад, како он означава тај свој предмет, пошто не знате овде Ваш онда вероватно то још мање, мада ми је то чудно. Нема много уписника у суду, зна се где се заводи записник о увиђају. Је ли Ви то достављате, занима ме та евиденција је ли постојала, да ли сте то проверавали кроз те уписнике, где су ти уписници?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Уписници су сигурно у суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били с обзиром на ратно стање, уписници који су до тада важили или сте уводили неке нове?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није било нових, зашто би се нови, сви уписници који, они су иначе прописани на нивоу били, Министарства правде, тако да није било посебних уписника, већ оних који су прописани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема питања, председнице већа, има само једна примедба, више пута постављана су сугестивна питања да би сведок требао нешто да зна за што он тврди да не зна, да му није пренето и тако даље. Затим, речено му је, постављено му је следеће питање, да неки сведоци овде говоре да је Марко Павловић одлазио у тај суд за прекршаје где је био затвор, па потом Ви њега питате, а ко је држао тај затвор и ко је имао ингеренције над тим затвором, то је сасвим

сугестивно питање у погледу редоследа, требали сте питати прво да ли је чуо за тај затвор, да ли му је нешто познато, а онда га потсетити на сведоке и тако даље, дакле постављате сугестивна питања. Са друге стране овај сведок без обзира што је судија и тако даље, да ли је он нешто чуо, сазнао, шта председник суда, он говори шта је он радио, шта председник суда у Србији, Окружног суда у Београду, председник Врховног суда, да ли они иду и распитују се и да ли су чули да је убијен Славко Ћурувија, нисам чуо нигде у новинама ни на којем колегијуму да је овај суд се распитивао ко је то убио Славка Ћурувију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања за сведока колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта смо чули, ко је починио злочин и шта је са лешевима доле на Косову, ни то нисам чуо да је неки судија питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега сконцентришите се на предмет, питам имате ли питања за сведока? Примедбе сте ставили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само указујем на пристрасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Односно Вашу непристрасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Суд овде треба да утврди да ли је оптужница основана или не, имамо пред собом сведока, председника суда у то време, према томе молим Вас ја мислим да је и Вама јасно овде какве су, па јасно Вам је. Добро, не знам због чега онда. Имате ли још неко сазнање које би могли да поделите овде са нама везано за ову оптужницу? Јесте чули Ви, Ви кажете били сте председник суда све време до 2004. за неке ексхумације да су рађене на територији стварне надлежности Вашег суда, да ли сте чули нешто?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам да су рађене ексхумације, али појединачно о ексхумацијама не знам јер суд није учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је учествовао? Шта сте чули о томе ко је учествовао и кад је то рађено, ко је наређивао ексхумације, је ли знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да су те међународне неке организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава у односу на овај догађај?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па након што се завршила та ратна збивања и тако даље, те ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате како је дошло до тога?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: До ексхумација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да су се откриле те гробнице и то?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да су ово права питања. Само да се подсетим до које године сте Ви били у суду?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У суду до 2003.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: До 2003.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Односно крај.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево сад Вас је председница већа питала за те ексхумације, кажете да сте то чули и тако даље, да ли суд био надлежан за ексхумације, обдукције евентуално, да ли је путем суда на подручју Зворника да ли је било потребно решење суда, односно решење истражног судије да се изврше ексхумације, када су вршене, како је то ишло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период, оно, кад је рађено?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 1994, 1995, 1996, 1997. године кад су вршене ексхумације?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја се не сећам да су ексхумације тад вршене, ја сам Вама рекао након ратних, односно након што је завршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било колега, имате тамо записник, није.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: До 2003. године је ли била која ексхумација, обдукција, било шта?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: До 2003.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли је била?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па била је до 2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим локалитетима?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Суд није, па сад ја не могу поуздано се сетити али било је које суд није проводио, већ је спроводио, било је на пример колико се ја сећам на ту, на неким локалитетима на које ја нисам, које ја не знам тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је спроводио ту сад, не технички.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па рекао сам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли била наредба.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Неко од међународних тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имамо писмене доказе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је међународни суд путем Вас или полиција.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нису Вас никад обавештавали за обдукције и ексхумације?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па за неке.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте за неке господине Ерићу, је ли јесу или нису? Или је била обавеза међународне полиције и у сарадњи и овим Дејтонским споразумом да Вас обавести или није била, да ли се сећате, да ли знате то или не знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Заиста се не сећам, али знам само да је било.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад доводимо у питање да ли су људи ексхумирани или шта, добро. Немате више ништа да изјавите. Па шта у

сумњу процедуру, па можда ту ни нису лешеви, добро колега. Добро. Добро. Колега мало.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове данас за долазак у суд. Извините, извините. Изволите. Промењен је распоред саслушања и онда. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих питала сведока да ли сведок зна колико је судија било пре рата у Основном суду у Зворнику и који је национални састав био тих судија?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, сад да се мало смислим да је било 12 судија и да је био национални састав тако мислим и председник суда 13-ти, значи да је био национални састав 7 српске националности и 6 бошњачке, односно муслиманске, по мом сећању.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у периоду мај-јун 1992. године, колико је судија поступало у суду, колико је радило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је то у првој изјави, 4-5 од тога два кривичара, Димитрић и Ристић.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: 4-5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови су, престала им функција?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошњацима је ли тако?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како им је престала?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нису се јавили на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу разрешени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја мислим да јесу разрешени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је разрешавао тад судије?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У том периоду прво Привремена влада, а после председништво Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавали смо одлуку Привремене владе о разрешењу.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли судија Петар Ристић само он био истражни судија и дежурни судија, Ви га помињете као дежурног судију.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па био је и Димитрић Зоран, али је он отишао раније то сам већ рекао, а онда је Петар Ристић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, али у овом периоду значи крај маја и почетак јуна, је ли само Петар Ристић био истражни судија и дежурни судија. Мени се све време намеће једно питање док сте Ви давали своју изјаву, да ли је убиство Муслимана било кажњиво у том периоду?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нормално да је било кажњиво, али ја сам вам причао о поступку и зашто сад мене толико, поступак је оно што дође пред суд, оно се процесуира и то је то што ја имам да кажем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, али с обзиром да сте рекли да сте чули да је било убиство Муслимана и у Техничко-школском центру и у «Гериној кланици», зар нисте били дужни да пријавите та убиства као грађанин и као председник суда?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја нисам пријавио рачунајући, односно имајући у виду и знајући ко је први у том поступку, а то је полиција, па онда тужилац па тек онда суд.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, али сваки грађанин је дужан да пријави кривично дело за које зна. Добро. Да ли знате које су паравојне формације биле које су се налазиле у Зворнику у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда би било боље питање да ли зна да ли их је било?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли су биле паравојне формације и које су?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам да је било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неке формације и да ли знате да ли су паравојне или војне?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па јесам знао сам, чуо сам на пример за неке Жућине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то биле јединице?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па паравојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су то паравојне?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сад сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је било, ја Вас питам шта су паравојне јединице? Да ли Ви имате сазнања каква је то дефиниција?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не знам шта су, али они нису, то су, чуо сам за паравојне и рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они нису, почели сте нешто, шта нису?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нису вјероватно, нисам рекао паравојне, сами сте рекли, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја, питање је било да ли сте знали за неке паравојне, како знате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па рекао сам да сам знао, али нисам знао, не знам шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, не ја Вас питам шта су паравојне, да ли уопште знате кад кажете да је неко паравојна јединица, шта је то паравојна јединица?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Значи није регуларна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није регуларна. Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажте да је Основни суд неко време просторије Основног суда биле у «Стандарду» ја сам Вас тако разумела, у објекту фабрике «Стандард», да ли сте тамо виђали опт.Бранка Поповића, односно Марка Павловића у то време?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам, зато што смо ми били одвојени, ако у једној просторији и не знамо шта, ко је био у осталим просторијама, али веома кратко, веома кратко смо били у «Стандарду», тек што смо се сместили онда смо прешли у суд, тако да је то све се уствари одиграло у долажењу, смештању и одлажењу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А у ком је периоду то било, значи док се Основни суд, можда временски ако можете да одредите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па можда крај априла, можда друга половина, крај априла, могуће, али веома кратко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад је судија Ристић, да ли вам је познато, кад је судија Ристић напустио посао и ко га је заменио у обављању послова истражног судије?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам тачно кад је напустио али знам да га је заменио Николић Радован, који је дошао као нови судија, изабрани.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала, с обзиром да сте до 2004. године били председник Основног суда и да сте нам данас рекли да је било убиства, да је било разрешења судија муслиманске националности, да се то знало, да је било тих нерегуларних формација, шта је то било у том периоду, како бисте Ви то као правник, као судија, описали, шта се то догађало у Зворнику?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мислим не могу конкретно да се изјасним, али то је, било је то ратно стање.

НАТАША КАНДИЋ: Између кога?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мислите, како мислите, то је познато.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево ја Вас питам, Ви сте један од најкомпетентнијих људи да објасните, одредите шта је то шта се догађало с обзиром да сте нам рекли разрешене судије Муслимани, било је убиства, било је нерегуларних формација, не знате ко је био војни командант, ишли сте на састанке Привремене владе.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да, све сам то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па ето значи налазите се на изворишту онога што.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Једном речју, једном речју радило се о том ратном стању.

НАТАША КАНДИЋ: Па кажите ми Ви сте као судија правник, а у том ратном стању има убиства, и шта онда Ви као члан Привремене владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам ја члан био Привремене.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, присуствујете састанцима?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам то објаснио данас, ја заиста нисам имао овлашћење да наступам тамо у те сегменте за које су задужени други, а то је у првом реду полиција, па тужилаштво, па суд. Суд није орган гоњења.

НАТАША КАНДИЋ: Није орган гоњења, али ви присуствујете састанцима Привремене владе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па.

НАТАША КАНДИЋ: Ви имате право да постављате питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, рекао је да није питао.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Али нисам постављао, па немојте заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте, да ли можете да се сетите да ли сте видели опт. Бранка Грујића после 01. јуна?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: После 01.

НАТАША КАНДИЋ: Јуна 1992. године.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да ли сам га виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га виђали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесам га виђао, сретао, сретао сам га.

НАТАША КАНДИЋ: Службено, приватно?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: То је мало, не службено не.

НАТАША КАНДИЋ: Него?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па приватно смо се сретали.

НАТАША КАНДИЋ: Како приватно, у посетама?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Како мислите, после, нисам Вас добро разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Питам вас да ли сте сретали Бранка Грујића после 01. јуна 1992. године?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сретао сам Бранка Грујића и после тог периода и све, док није дошао овде, сретао сам га.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али мислим на то што ви кажете ратно стање, у том ратном стању с обзиром да је председница већа данас изнела податак како смо ми овде од разних сведока чули како су сви у Зворнику знали за убијања оних који су били затворени у Школско техничком центру, ја хоћу да Вас питам да ли је било прилике, Ви сте све то чули и знали, да ли је Ваша нека професионална да кажем радозналост најблаже, значи је ли било некад да Вас је подстакла да питате њега који је био на врху власти?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не. Никад нисам питао, заиста никад, он је ту.

НАТАША КАНДИЋ: А у људском смислу јесте некад имали ту потребу да са неким, некога питате да вам нешто више каже о томе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па Ви не разумијете то што ја, на што ја желим да укажем, да у том периоду нико није желео да се уплиће тамо где му није место. Мени није било место тамо, ја сам имао друге задатке, а то је организација суда и где нисам имао нисам морао нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Знате шта кад би Вас обични људи у Зворнику чули да неко ко је био председник Основног суда мисли да му није место да се меша у те ствари, стварно би изгубио потпуно поверење у неке институције. Па Вама јесте место да се мешате.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ето, ја сам мислио да смо ми трећи у ланцу и кад добијемо предмете да их процесуирамо.

НАТАША КАНДИЋ: Па знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваћемо ми и тужиоца па ћете сви овде заједно да budete. Судићемо се ми овде видим ја још годинама док не утврдимо ко је шта знао и ко је шта урадио.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нешто што је, прво сте рекли овде да сте знали да имају ту људи, је ли то, шта то значи, је ли се то односи на затварање, да сте, да имају ту људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Тако сте нам рекли на питање председнице већа, да сте Ви чули, сазнали да имају ту људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе у Чelopeку.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да. Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: После сте нам рекли да сте чули да је било убистава, јесте ви чули једно и друго?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, ја сам чуо да је било у Дому културе у Чelopeку људи.

НАТАША КАНДИЋ: Како сад да је Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чelopeку, то је у првој.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте, то је у првој.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, а данас је било говора о Школско техничком центру кад је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али рекао је у вези са тим да имају ту људи, па ја питам.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да, али нисам Вам рекао ту да сам рекао да је било убистава. Нисам, то нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, а после сте рекли, да чули сте да је било убистава.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то, то сам чуо од грађана и нисам уопште знао гдје.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево ја Вас сад, молим Вас, само поново питам, ради јасноће, кад сте рекли имају ту људи, је ли се то односило на Школско-технички центар?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, то сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кад сте рекли да сте чули од грађана има убистава, је ли се то односило на Школско-технички центар?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је времена прошло од тога кад сте чули да имају ту људи до оне следеће информације да су убијени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, рекао сам то већ.

НАТАША КАНДИЋ: Па нисте нам рекли.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Дан-два.

НАТАША КАНДИЋ: Дан, два?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Дан, два, три, тако сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Од овога када сте чули да су затворени до убиства је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам мислио само на та, на ту локацију.

НАТАША КАНДИЋ: Како нисте, кад смо о томе разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју сте још локацију мислили?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, то што сте помињали клаоницу ту Герину.

НАТАША КАНДИЋ: Па то је.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то јесте, али не знам даље појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник оштећених за Техничко-школски центар, појасните нам сад, овај, кад сте први пут чули да су људи затворени? Јесу ли још били у центру кад сте Ви то чули? Да има затворених људи у школи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да. Чуо, не знам кад сам први, па нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте чули је ли су још били ту, јесу ли били још увек у центру затворени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу били. Добро, па добро зато што сад.

НАТАША КАНДИЋ: Имају ту, имају ту, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А шта оно значи дан-два након што су убијени чули сте од грађана да су убијени јел?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, причало се да су неки убијени.

НАТАША КАНДИЋ: Само још, у том периоду када Ви чујете да су они затворени, онда да из Герине клаонице да су убијени, да ли Ви виђате некога од оних који су у Привременој влади, од оних који су у том командном ланцу, тако, у овим, да Вам кажем, испред Вас, Ви кажете Ви сте трећи, а у командном ланцу они који су испред Вас, је ли виђате некога? Можете да се сетите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па сад, па не могу се сјетит, таман посла да се сјетим, углавном, рекао сам што сам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а је ли можете да нам наведете бар име једног, двоје или троје грађанина, је ли су то обични људи или неко ко је заузимао неку функцију, од кога Ви сазнајете за затворене људе.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па то су обични људи.

НАТАША КАНДИЋ: Молим? Па кажите нам ко, од кога сте то чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, не могу то сада да се сјетим. То се причало.

НАТАША КАНДИЋ: Па где се причало?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па тако.

НАТАША КАНДИЋ: По улици? Молим?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Гдје се нађете.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте Ви ишли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, веома мало сам било гдје ишао, већ углавном од посла до куће и обрнуто.

НАТАША КАНДИЋ: Па где сте могли да чујете онда?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у разговорима тим, неко Вас сретне, неко прича.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли можете да се сетите?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу, таман посла.

НАТАША КАНДИЋ: То су ужасне информације да чујете.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се сјетит то, заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Па мислили смо ако нам кажете некога па да позовемо тога и да питамо шта.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу, заиста не могу се сјетит.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли сте с једном особом разговарали или са више?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па нисам ја разговарао ја сам Вама рекао лијепо, овај, јасно, чуо сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па и кад се чује, неко мора да Вам каже нешто, не можете да чујете у пролазу. Ја Вас питам од кога сте чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу се сјетити.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте становали Ви тад?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Молим? Гдје сам становао? Па у Зворнику сам становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули за неке органе Привремене владе, ратни секретаријат и ратни штаб да су формирани?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам да су формирани, али не знам чланове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које су биле надлежности тих органа?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су они формирани у односу на ове догађаје? Да ли се сећате?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу се сјетит то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су формирани? Које су им биле ингеренције?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам које су биле ингеренције, ја нисам никад присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте присуствовали?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време је ли био Славко Савић или ова госпођа Мира тужилац, ко је био?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да је Мира, јер Славко је касније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Мире сад? Где је Мира?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Мира је и даље тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је у Окружном, је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У Окружном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Мирјана је ли? Добро. И шта рекосте, је ли сте тих дана виђали Павловића и Грујића у граду ту и војни одсек је у граду и седиште Привремене владе је у граду преко пута поште је ли тако? У центру?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их виђали тих дана?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па могуће да сам их понекад видео у пролазу и ништа друго, никад нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је господин Грујић о неком, некој седници Владе, причао је господин Поповић да је наишао на седницу Владе, да се ту нешто поменуло да ти људи неке, везано за неке размене, да је нешто саопштио, да ли сте Ви присуствовали некој седници Владе почетком јуна где се, где је била нека информација о људима који треба негде да се размењују? Неки затворени Муслимани са неким затвореним Србима у Тузли на стадиону?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икада чули на седници Владе да се прича о неким разменама становништва? Муслиманског за српско, с територије.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не могу се сјетит заиста, мислим да нисам никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви да, јесте ли видели избеглице неке српске да су дошле у Зворник? Је ли било избеглица у мају и јуну из других крајева Босне?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па било је избеглица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су почели да долазе?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Е, сад ја не знам тачно кад су почели долазити, али било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се смештали ти људи?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ја мислим да се један дио њих сместио у Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у Козлук?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чије куће?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па у куће Муслимана који су, који су отишли из Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сам Вас питала кажете ништа не знате о Козлучанима, кад су они то отишли.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не, о Козлучанима не знам ни кад су отишли, нити сам ја кад присуствовао тим, овај, али знам да су те избјеглице смештене, односно причало се да су смештене, а и знам после су биле дуго у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате да су неке избеглице из Брњице тамо дошле? Знате Драгомира Васића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о тим избеглицама? Кад су они дошли и где су они смештени?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Знам да су дошли и да су, они су смештени у Ћулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је измештен из Ћулића?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па ту су углавном били Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како где су се денули ти Муслимани па да ови уђу? Је ли Вам то познато? Кад је то било?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не знам кад је било тачно, не могу се тога сјетит, али дуго су Брњичани били после тога у Ћулићима, тако да је се знало да су они ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели, је ли?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па да, као и ови у Козлуку што су живели

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, добро. Има ли још питања? Оштећени изволите. Оштећени Мевлудин Лупић је ли тако? Изволите.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан. Господине Ерићу овај, ја ћу као. Председница већа ме већ представила, ја ћу Вам поставити неколико питања, а која се везују на, на неке одговоре које сте Ви већ дали али су били овај, кратки, рекли сте да сте становали у Зворнику, да ли сте мислили у граду Зворнику или у неком другом дјелу града или предграђу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: У граду Зворнику сам становао у центру града, у згради Змајевац.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Аха, у односу на зграду суда у којој сте Ви радили и зграду у којој сте Ви становали, отприлике можете ли нам рећи која је то раздаљина?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, може се рећи, око 300 метара, 400.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Моје следеће питање јесте ли можда путовали аутомобилом или сте ишли пјешице?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Пјешице сам ишао.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли сте од Вашег места становања до зграде суда, до радног мјеста могли нешто да видите, обзиром да сте данас цело време рекли да нисте ништа видели а да сте тек нешто мало чули?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Како мислите да ли сам могао нешто да видим?

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Па долазите на радно мјесто, одлазите с радног мјеста, путујете 300 метара пјешице, нећу претпостављати колико Вам треба времена, али да ли сте могли из те позиције да видите догађања у граду Зворнику?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па могао сам да видим.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Па можете ли нам рећи нешто је ли сте можда видјели?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Нисам, нисам видио.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро. Можете ли појаснити мало појам Суд за прекршаје и Основни суд, моје питање да ли и један суд и други суд су у истој згради или су то неке одвојене зграде?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, Суд за прекршаје је био у одвојеној згради, и он је био општински орган, а Основни суд је био у посебној згради и он је био други орган на нивоу бивше Републике, а после Републике Српске.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Моје питање следеће говоримо значи о периоду мај, јуни, да ли сте Ви били председник и једног и другог суда или је то било, функционисало у саставу једног суда обзиром као председник Основног суда, рекли сте да сте радили на организацији рада суда, па ја Вас питам да ли сте Ви били председник Основног суда, тј., Суда за прекршаје? Можете ли ми појаснити, није ми јасно тај појам.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, то је сасвим други орган био и ја нисам никад био председник тог Суда за прекршаје нити су то судови који су заједнички радили.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Можете ли ми рећи ко је био председник Суда за прекршаје ако нисте Ви?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па не могу сад поуздано се сјетити заиста, не могу, јер то је био општински орган и то су били су прекршајни и не знам, не знам.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: На улазу у зграду Основног суда, да ли сте Ви као председник суда морали проћи поред или да ли је то зграда до зграде или просторија до просторија, као председник суда кад улазите на посао да ли морате проћи кроз суд за прекршаје или поред зграде?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не, овај, у суд се улазило са главне улице односно поред општине, а Суд за прекршаје је имао други улаз, сасвим други и био је иза зграда општине и суда.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро. Хвала. Ви сте данас чули, председница већа Вам је предочавала изјаву, исказ судије, дежурног судије за којег и Ви наводите да је неспорно био дежурни судија, истражни судија, па ја ћу Вас сад питати мало око те Ваше организације рада суда кратко једно питање, да ми кажете овај, ко је могао да господина Ристића ако се не варам, Ристић, господина Ристића да именује на то мјесто дежурног судије и да он буде одговоран за да кажем, да буде дежурни судија.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па, он је иначе био судија кривичар и пред избијање ратних сукоба и после је само наставио ту функцију а овај, самим тим што је судија кривичар, он је обављао и истражне радње, односно као истражни судија и те увиђаје на лицу мјеста по распореду који је био у суду.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да рекли сте, али рекли сте да су била двојица судија, ако се не варам у то вријеме, али због чега баш Ристић, да ли сте Ви, питање да ли сте Ви као председник суда именовали њега да буде дежурни судија истражитељ?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Зато, зато што је ранији судија истражни отишао, то је Зоран Димитрић, па га је наследио односно наставио да ради овај судија Ристић.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Не бих да закључујем, али нисте Ви значи као председник суда њега именовали или јесте, нисте ми то одговорили.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, он је распоред, председник суда прави распоред.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Је ли то некако по функцији, по дужности.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Распоред да, по службеној дужности.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Само још кратко једно питање да Вас питам. Тај истражни судија, тачније, дежурни судија он је овдје већ дао исказ и у више наврата спомињао је Вас, председница већа Вам је то предочавала, Ви сте рекли да не знате за то, да Вам то није познато и да то није тачно да сте Ви упућивали и објаснили сте ко је могао да позове, а интересује ме, било је и питање касније коме је подношен тај извјештај, односно записник. Па ја Вас питам да ли је икад у било којем случају у Зворнику док сте Ви били председник суда, овај дежурни истражни судија било кад у било којем случају поднио Вама некакав извештај да каже шта је, шта је у претходном периоду радио?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, није то није било, то није уопште било у пракси.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли сте Ви осим организације рада суда као председник суда имали можда, говоримо значи о периоду, да се вежемо за оптужницу, период април, мај, јуни, да ли сте имали још неку додатну, додатни посао у смислу неког да сте водили неки предмет осим што сте само се бавили организацијом рада суда и ако нисте баш нешто поближе ни објаснили која је то организација рада суда, да ли сте Ви имали неки предмет да сте Ви лично говорим у то време са позиције председника суда и судије?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Било је предмета, ја сам рекао да сам ја судија парничар био раније, а и касније кад су ови отишли, водио сам неке истраге које су овај, долазиле од са захтевом од тужиоца, сад не могу ја да се сјетим која је била од тих истрага.

ОШТЕЋЕНИ МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам Коста Ерић неки род?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Јесте даљи род.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Па даљи. Коста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха.

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Ја га нисам дуго видио, али то је стар човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он тамо на Змајевцу?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Није, он је мислим да живи у Зворнику, али не знам тачно где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не виђате га?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не, не виђам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да кажете?

То је све што имам да изјавим.

Да ли тражите трошкове за долазак у суд?

Сведок ВАСО ЕРИЋ: Не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите.

Сведок не тражи трошкове за долазак у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете да дођете само запишите 15.марта у 9,30 ради суочења са овим сведоком Ристићем.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведоку саопштено уместо уручења позива да ће се радња суочења са сведоком Ристић Петром обавити 15.марта 2010.године, са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, довиђења. Хоћемо следећег сведока? Добар дан.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК МИХАЈЛО ГАЛИЋ

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Галић Михајло је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рођени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 13.фебруар 1951.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме месту?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Браће Обрадовић бр. 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браће Обрадовић бр. 5.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тренутно ништа. Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вам је тренутно да ли радите или не. Ја питам по занимању, имате ли занимање?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: По занимању сам просветни радник, учитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учитељ, значи, учитељ у пензији.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: После тога сам завршио Вишу економску школу, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха. Али сте у пензији?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алиас Марком Павловићем?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни пред судом да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је и казна затвора до 5 година, уколико сматрате да бисте себе или блиске чланове породице могли одговором на поједина питања изложити кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на та поједина питања. А сад ћете пред судом положити заклетву гласним читањем тог текста испред Вас. Изволите.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред себе имате један лист са именима лица и псеудонимима под којима су та лица сведочила, значи, уколико Вас ја будем питала или било који други учесник у поступку, или Ви будете имали потребу да неко од тих имена поменете, немојте рећи име и презиме већ само то слово уз то име. Је ли Вам то јасно?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: На десној страни горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад Вам ја кажем познајете ли сведока «седам» немојте да читате његово име.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ми реците познајем или не. И кад буде о њему рецимо причали, или неком слову, ту већ на тај начин. Пред овим судом Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије покренуло је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка, алиас Марка Павловића и то две оптужнице. Првом оптужницом ставља им се на терет злочин према цивилима Муслиманима из села Дивич који су 27. маја војно способни узети за таоце, а потом пребачени у Дом културе у Челопеку, где су боравили месец дана, где су злостављани, убијани, нечовечно према њима поступано и тако даље, према оптужници затим под другом тачком је радња принудног расељавања цивила Муслимана из села Козлук и Скочић 26.јуна 1992., што им се такође ставља на терет, потом оптуженом Поповић Бранку се ставља на терет злочин према затвореним цивилима на пољопривредном добру «Економија» у периоду од 5., до 12.маја 1992., затим злочин према деветорици Муслимана и Буљубашић Абдулаху, званом Бубица на Црном Врху у другој половини маја или почетком јуна 1992., према оптужници, затим ту је и злочин према оштећеној Стојкић Споменки

мештанки житељки села Челопек, која је била затворена 70 и нешто дана у згради Суда за прекршаје према наводима оптужнице и ту је на крају, друга оптужница а наиме, овој двојици оптужених ставља се на терет радња узимања за таоце мештана цивила Муслиманске националности из села Клиса, Ђулићи, Грбавци, Кучић Кула, Гребе, Шепићи и други, приликом исељавања мештана ових села раздвајање војно способних мушкараца, а потом њихово затварање на дан 1.јуна 1992., у Техничко-школском центру Каракај у Каракају. Након тога, 5.јуна њихово пребацивање преживелих обзиром да их је доста смртно страдало у Техничко-школском центру према наводима оптужнице, након тога 5.јуна њихово пребацивање у Дом културе Пилица и након тога након три дана лишење живота најмање 400 преосталих преживелих Муслимана у Гериној кланици у Каракају. Ваше име је овде спомињано када смо разговарали о војном устројству, организацији војске, надлежностима штаба територијалне одбране, Зворничке бригаде, Бирачке бригаде, батаљона разних у оквиру неких, овај значи, уопште у оквиру питања војне организације. Саслушали смо до сад велики број сведока па је суд одлучио и Вас да позове да нам прво испричате да ли имате и каква сазнања о овим догађајима, а претходно можда би било најбоље да нас уведете у то да ли сте Ви били војно организовани? Да ли сте били мобилисани, да ли сте уопште били војно ангажовани у периоду мај-јуни на територији општине Зворник, да ли сте можда били неки командант, ако јесте, коме и тако даље. Изволите.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вас замолим, хоћу ли ја стајати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните, можете да седнете. Јесте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Хвала. Војно ангажован сам био, мобилисан сам од стране Министарства одбране Зворник и по извршењу мобилизације био сам у јединици Челопек, то још увијек није била формирана јединица са некаквом војничком организацијом и све сам то провео до 02.јуна, када сам послат у Кисељак за формирање батаљона. О догађајима који су се дешавали а који су предмет оптужнице не знам ништа, ни са чим нисам учествовао нити било гдје се сусретао с тим проблемима. По одласку у Кисељак, у Кисељаку сам затекао одређени број старешина са којима сам покушао да формирам команду батаљона, а потом и батаљон, са основним циљем како ми је било наређено да се успостави линија раздвајања на релацији Брђани, односно Српска Витиница и Равне Њиве изнад села Кисељака, с обзиром да је у том периоду, до тог периода, било 15-так смртних случајева цивила на том подручју и основни задатак је био да се уради линија како да кажем разграничења између двије супротстављене снаге. На том сам послу остао више но од једног, један и по мјесец, док се то урадило није. Оно што је урађено тада у јуну месецу, то је и било све тако и остало до 30.6.1996.године, то је мој основни задатак био, и то сам тамо био, нисам

био дуго, био сам од 2. јуна до негде пред крај јула месеца, када сам имао једну тежу повреду и отишао сам на лијечење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кад сам Вам ово све прочитала, овај, све ове радње и кршење међународног хуманитарног права, нисам мислила да нам Ви причате да ли сте Ви били војно ангажовани, наравно, и то би било за такве радње, него да ли Вам је познато нешто? Ево, сад рекосте до 02. јуна били сте у јединици у Челопеку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато нешто о Дому културе Челопек и то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем, ја ни у једном моменту, ни у једном моменту нисам се одвајао од људи са којима сам био. Дакле, ништа ни Челопек ни те, ни ти подаци, ни те локације које сте Ви навели, ја стварно не знам, о тим догађајима могао сам сазнати само у послератном периоду, значи, годинама после рата појединости о томе и дан данас не знам. Нисам се ни трудио да знам, и нисам желио да знам. То је основ овог свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте се од тих сазнања бранили, шта, јесте ли имали неке наочаре тамне, чепове у ушима, како?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се бранили од сазнања неких?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Једноставно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте успевали да не сазнате нешто?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Једноставно нисам био сам, пазите, ја нисам био код тог Дома, то је, издвојена јединица је била километар, два и три од тог дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха. А где сте Ви то били до 2. јуна у Челопеку? Која је то јединица? То нам нисте рекли, био сам у јединици, чега?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: ТО, јединица ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јединица ТО, била је то територијална одбрана, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На нивоу вода, одељења?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чета, чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета? Сеоска чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сеоска чета, на сеоској стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сеоска чета Челопек, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесте, на сеоској стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, а кад сте мобилисани?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете тамо у Министарству одбране је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Министарству одбране је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да, позивом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било отприлике у односу на онај 8. април кад су биле борбе за Зворник и то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам касније мобилисан, нисам од почетка, ја мислим да је то у, у, да је то био не могу тачно детаље, не могу стварно тражио сам тај мој позив, нисам могао тачно да, јер по мобилизацији, јавио сам се одмах ту тим људима који су водили те, ту, те јединице ТО, ту сам се јавио, распоређен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се јавили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јавио сам се Момчилу Васиљевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био резервни старешина?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: И ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ШРО завршили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили Школу резервних официра?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Школу резервних официра артиљерије у Задру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ВЕС-у сте били артиљерац, је ли, у Задру?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. И Ви се јављате Моми Васиљевићу, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте били ту, где Вас распоређује Мома Васиљевић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Он ме распоређује као старешину у реонском штабу. Реонски штаб је постојао право да Вам кажем, али нигде одатле из Чelopeка мрднуо нисам, једноставно до тог 02. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, реонски штаб је био баш у селу Чelopeк?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли је био у Чelopeку или није био, ја не знам да је била команда чете ту. Команда чете је била у Чelopeку, долазиле су те старешине Момчило Васиљевић и остали који су били, дакле да обиђе, види има ли проблема, нема проблема, шта вам треба, шта не треба и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали територијалаца ту под собом до 02. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам ја био командир чете али мислим да је било 50-ак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви били?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам био старешина у том реонском штабу, један од старешина у реонском штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир чете Челопек?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Био је Милутин Батић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милутин?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Батић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви физички седели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Челопеку, фудбалско игралиште и онај горе део брда изнад Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант реонског штаба?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не као командант, као један од старешина реонског штаба, не командант било ком другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Вама био надређен до 02. јуна, Вама лично?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 02. јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 02. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: До 02. јуна био је Момчило Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момчило Васиљевић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је његова била функција?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам њега разумео и колико памтим, мада је то било поодавно а имам једну потврду где ми је издао потврду да сам могао два дана да будем слободан и обићи женину породицу, пише командант Васиљевић Момчило, печатом оверено да ме је пустио. Према томе, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант чега?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Реонског штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реонског штаба? А Ви сте један од старешина у реонском штабу? Добро. А где је био Мома Васиљевић, где је он седео до 02. јуна, је ли имао он неку канцеларију, седиште?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем, ту није било канцеларија, то је био терен, шума, ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ишли у «Стандард», у фабрику ову у Каракају?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је био старешина Територијалне одбране, ко је био командант Територијалне одбране?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мени је Момо Васиљевић био. Ја сам њега имао старешину, другог нисам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли има он неког старешину? Јесте ли чули ко је био командант штаба Територијалне одбране у Зворнику до 02.

јуна? Кажете до 02. јуна Ви сте у ТО и ко је био командант Територијалне одбране до 02. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па да Вам кажем то се мењало, ја стварно не знам, ја не сећам се и не знам ко је био по имену и презимену, ја не знам ко је био тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Поповић каже да је он до 01. јуна био командант штаба Територијалне одбране?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, да ли га познајете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не познам човека, да Вам кажем, нисам никада био у ситуацији да ја идем у команду, нисам никада стварно био, за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим Ви сте заиста редак овде сведок који је дошао да каже да не зна ко је баш био, мислим многи кажу да је он био и он сам каже да је до 01. јуна био, а Ви кажете да не знате зато Вас питам?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја човека никада видио нисам и не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га погледате? Нисте значи знали ко је био командант штаба Територијалне одбране, је ли? И шта се то мења 02. јуна, кажете «У Кисељак сам послат». Ко Вас шаље?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Шаље ме тада потпуковник је био по чину Видоје Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао тај Благојевић, мислим по Вашем сазнању, да ли Ви знате ко је он, како он ту долази, у ком својству?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Он је долазио и он је у својству, касније знам да је био, није дуго био, био је командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када Вас је послао?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја вјерујем да, ја нисам га могао да питам јесте ли ви командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам 02. јуна шта се дешава?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 02. јуна, ја рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите, где долазите, по чијем позиву?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Дошао, по мене су дошли у Челопек аутом, неко је дошао, не знам ни ја ко је, да се јавим у Зворник. Јавио сам се, «ко сте ви», представио сам се, «ви ћете ићи у Кисељак да формира се команда III батаљона и да отпочнете формирање III батаљона», значи команде прво па онда формирање III батаљона са задатком, оно што сам малоприје рекао, ако хоћете да поновим, са задатком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате. Значи, да отпочнете формирање батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да отпочнемо формирање батаљона јер то није било тада то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте, јесте ли успели да формирате тај батаљон?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У моје време, пре док сам ја био није се успело формирати, није се успео формирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уопште се успео? До кад, до пред крај јула?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није се успело формирати у војничком смислу, у војничком смислу организације, дакле оно како да кажем једног старешинства итд., с обзиром да су те јединице које су биле по месним заједницама су формиране на том територијалном принципу. Свака месна заједница је имала своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то мислите на оне сеоске чете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите ли на сеоске чете кад кажете да је свака јединица била на територијалном принципу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. Сад од тих јединица требало је формирати једну војну организацију, једну војну јединицу по војним прописима, војној организацији. Било је то изузетно тешко и то је тешко текло ради тога што људи нико је, формиране су за своје подручје, мештани једног села који су изузетно тешко прихватили људе из другог места, неко је требао то да обједини итд., то је врло тешко ишло, тако да су малтене одржавани су митинзи, говори да се морамо организовати, заштити на начин на који је то једино могуће, а то је да се успостави та линија раздвајања да се не улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлазите у Кисељак, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од којих сеоских чета Ви треба да формирате тај III батаљон, које вам ту припадају?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Месне заједнице Кисељак, Јасеница, Трновица, Скочић, Пађине и Роћевићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Роћевићи? А шта знате о II батаљону, је ли исто тако се нешто десило и са наредбом за формирање II батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сви, сва три батаљона на такав начин, ја сигуран да су сви тако радили јер другачије није могло никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је за време до краја јула Ваш тај, да га назовемо батаљон у формирању или како већ, учествовао у неком исељавању неког муслиманског села?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је други батаљон учествовао, Први од оног Мијатовић Миладина?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Колико је мени познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке затворенике, неке ратне заробљенике или било затворене цивиле и у Кисељаку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, сем једна група која је дошла у Кисељак да се изврши размена и боравили су само једну ноћ, сутрадан је извршена размена преко Кисељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква група, ко је довео ту групу? Заробљеници?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, нису заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Него цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је довео, Муслимани, Срби?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не, Срби су их довели из ја мислим да ли је то подручје Петковаца или су само преноћили у школи итд., снабдевени свим и ујутру су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Муслимани?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били заробљени или само да се мењају?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, нису, ја сам се интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је ту била надлежност формације Ваше?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Надлежност моја људи да обезбедимо да могу они несметано да неко је отворио ватру и с једне и с друге стране па да тај недужни свет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту преко линије разграничења хтели да пређу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да и прешли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територију под муслиманском командом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Са територије, српске територије на муслиманску територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: И то је успешно завршено и више никаквих заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада у тој Вашој војној формацији имали задатак да вршите размене неких војно способних мушкараца за неке друге можда војно способне Србе са територије?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под муслиманском влашћу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том периоду 2 месеца док сам био командант батаљона никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Никада, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је, да ли имате сазнања да је Видоје Благојевић имао нека таква задужења?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да су се тако неке ствари дешавале, размене заробљених?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знате шта, Видоје Благојевић је командант бригаде. Ја сам командант батаљона. Ја не могу да ценим нити било шта улогу команданта бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли имате сазнање? Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јер ја сам потчињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ваш батаљон, од чега се онда састојала та бригада? Он је био командант бригаде, од чега се састојала бригада ако кажете Ви до краја јула III батаљон није формиран?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Деловале су још те јединице, деловале су те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они су, ја сам Вама рекао на почетку, нису на војничком принципу могле да се организују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те чете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да би се могло организовати на војничком принципу то мора бити та комплетна војничка организација, једно старешинство, системом веза, позадинским обезбеђењем, затим подршком итд. То се није могло обезбедити, није се могло. Због тога је то све до 01. августа. Од 01. августа већ је извршена реорганизација итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нас даље не занима. Интересује нас јуни, ко онда њима командује ако они неће да се увежу у те батаљоне и то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они, командује се, људи који су до тада командовали али преко команде бригаде и преко команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо о борбеним дејствима, је ли тако? А добро, а за неке неборбене задатке јесте ли имали неке неборбене задатке? Имате ли сазнања за неборбене задатке?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Те јединице нису ни планиране за друге активности сем борбених дејстава, односно заштита територије на реону који им је дат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли Ви у то сигурни да нису имали неке неборбене задатке?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: За себе и за оно што је око мене било, сигуран сам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли Драгана Обреновића, јесте ли га познавали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај човек? Да ли је био ту у том периоду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сад да ли је био у почетку јуна не могу да се сетим, он је био припадник ЈНА, дошао је у нашу јединицу, био је у команди бригаде, од ког датума не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чију јединицу? Мало прецизније само да будемо, у чију јединицу је дошао?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Он је дошао ту приликом повлачења јединица ЈНА је дошао ту и отишао је. Ја знам да је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико га није било?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га поново видели? Да ли сте га видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не сећам се, то је дуг период, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 02. јуна где се дешава тај Ваш разговор с овим потпуковником Видојем Благојевићем?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Дешава се у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У згради Општинског штаба, бившег Министарства одбране. То је разговор који је трајао 2 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту нисте видели овог господина?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Или сам га видео, нисам једноставно усредсредио сам можда пажњу на човека који ми је давао задатке, наредбу, било је ту људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Обреновића јесте ли видели можда тог дана?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте поново дошли после 02. јуна у Зворник, у град?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: После 02. јуна дошао сам када сам се повредио, ја мислим да је то било крајем јула месеца, једноставно из Кисељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте га видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имам документа кући, имали смо амбуланту у Кисељаку, ту се вршио преглед и остало лечење, не могу да се сетим али мислим да је ту у другој половини пред крај самог јула месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви од 02. јуна непрестано на терену у Кисељаку или идете кући?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам у Кисељаку био од 02. јуна па до негде 05., 06. јула ни пут кући отишао ја нисам нит било ко од ових старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је кућа?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Моја кућа је у Зворнику, стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду? Добро. А ако Вам ја кажем да је каракајска чета Територијалне одбране према до сад прикупљеним подацима, исказима сведока, писменим доказима обезбеђивала затворене људе у Техничко школском центру у Каракају од 01. јуна па све до 05-ог, да ли Ви имате на то неки коментар или можда неку информацију, неко сазнање? Да ли Вам је то познато, значи то је исто чета као што је рецимо Ви сте били оно челопечка чета, а ово је каракајска чета, је ли Вам познато то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није ми познато јер са каракајском четом никакве ја имао комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А знате ли ком батаљону је припала и када та чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли је она била самостална или је била у саставу. Нисам сигуран, оно што нисам сигуран стварно ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то самостална чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Самостална чета, рецимо минобацачка чета, чета за подршку, извиђачка чета итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извиђачка?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Е, сад да ли је то нешто, ја не могу, ја не знам и не могу то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била нека извиђачка чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У бригади није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А диверзантска нека, неки вод?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То не знам и то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта то значи самостална чета у односу на команду, на ланац команде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Исто као и батаљон. Дакле, у оној хијерархији војној не знам везује се за команданта начелника, за кога се веже шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеге, команданта начелника?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, те самосталне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прескаче један ланац команде, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли прескаче ланац команде један?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не прескаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самостална? Па кажете везује се за бригаду, не за батаљон?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: И она је директно на везу команданту или начелнику штаба, није команданту батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, значи није везана?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Добро, нисмо се разумели, ја се извињавам. Дакле, није подређена, није командант батаљона надређен него командант бригаде или начелник или неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква је била та каракајска чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам. Кажем, не знам ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да ли је била самостална, тако сте рекли, «Не знам да ли је била самостална или је у оквиру нечега», тако сте рекли.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам сигуран и не могу то да кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А је ли знате овог Готовца?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Драгана Готовца да он је био командант I батаљона, II пардон, II у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли њега видели тог 02. јуна можда?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он успео да формира II батаљон?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сви смо ми на један начин сва три батаљона и један и други и трећи начелно смо могли да преоријентишемо и да буде један мали део војничке организације али не у оном смислу, дакле то није, пазите ја Вама морам говорити рецимо један податак. Да би извршила се примопредаја дужности свих који смо служили војску зна да се та јединица построји и да се види колико итд. Војника је било у батаљонима по хиљаду. Сад замислите да ја за месец дана морам да знам сваког човека, то је немогуће, то је немогуће да знам ја. Према томе, зато сам говорио о тој тежини формирања да то буде устројено по тим свим војничким прописима, како упутства, прописи војнички налажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видесте ли Ви тог Видоја Благојевића од 02. јуна до тог 05. јула?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте му повратно неке извештаје слали из батаљона тог у формирању?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пазите, извештај је слат само могуће куриром, другачије никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па слат?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Извештаји се нису слали, нико није тражио. Ја мислим да тај потпуковник је био кратко време, који период ја стварно не знам и више га ја никада нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је после њега дошао за команданта зворничке бригаде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: За команданта тада је дошао Василић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на полагању свечане заклетве?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам код кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Видовдан?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били? Јесте ли чули за неке добровољце из Србије да су долазили? Да ли сте Ви имали у вашим неким четама неке људе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чуо сам било је и било је у батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су припали Вашем то батаљону касније?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, у Кисељаку су дошли 6-7 људи, задржали су се 4-5 дана, ја сам био изузетно незадовољан њиховим ангажовањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су, знате ли нека имена, надимке?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Само знам да су се представили да су дошли из Хрватске, вуковарско ратиште итд., колико сам запамтио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: После 5-6 дана ја сам тражио и они су отишли из Кисељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте тражили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тражио сам од команданта бригаде, они су били касније, тада је већ командант бригаде био господин Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи већ после, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. Тражио сам да иду јер не могу са њима никакав контакт да остварим и то је отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неку јединицу неког Пиварског или за неке Жуте осе, за Беле орлове?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То сам касније чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Шта се дешавало за те људе, да ли сам лично некога познавао, никога познавао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до 02. јуна нисте чули за те људе, за те групе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем, откуда знам ко је шетао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Челопеку, зато Вас питам?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесам, ја не могу да питам човека кад човек иде, «извините ко сте ви». То је било неко стање које је било врло тешко и дефинисати и одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да га питате, него да ли сте чули да има неке јединице добровољачке па су се ту ангажовале војно на том терену за неке послове, војне, не војне?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чуо јесам, а које јединице не знам нити сам икада иједну видео, ја то отворено тврдим, искрено, најпоштеније да никад ни у једну јединицу нисам ту и тако видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Да се вратимо сад на ове наше догађаје који наравно немају везе са борбеним дејствима уско, али рекосте били сте до 02. јуна у Чelopeку горе километар, два?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад идете у град да спавате, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Горе остајете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли силазили до 02. јуна доле до пута где је Дом културе? Знате онај Дом културе у Чelopeку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знам, знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пролазили ту од 28. маја до 02. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пролазио, можда сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су ту заробљени Дивичани мушкарци?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У то доба док сам ја био, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут чули да су ту били неки људи затворени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја мислим после повратка из Београда са лечења тада сам чуо да је било људи ту у Чelopeку, ко, како, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су ти људи масакрирани, убијани?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не. Знате шта, да Вам морам рећи. Ја неке од многих ствари ја нисам хтео ни да знам нити сам желео да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо да се сконцентришемо на оне које сте ето случајно можда игром случаја чули, можда тог дана баш нисте имали неку кацигу на глави па ето случајно допрло до Вас неко сазнање. Јесте ли чули до 02. јуна да ту су претходног дана у Техничко школском центру на оном путу за Бијељину, знате где је Техничко школски центар?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, ма знам боље него Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто много већи број људи затворен, исто Муслимани. Да ли сте то чули?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не. Молим Вас, оно да сам чуо, ја бих Вама рекао ту, чуо сам, али ја оно што нисам чуо, оно што нисам видео и оно

у чему нисам учествовао, ја то нити могу да коментаришем а не могу и као човек да било шта говорим о томе ако не знам суштину ствари, ако не знам то. Све оно што бих ја причао, дакле, по нашем народно речено «рекла-казала», ја стварно за ту варијанту ја нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, само кратко, до 02. јуна јесте ли чули да су ту затворени претходног дана, значи 02. јуна идете у град, идете тамо у војни одсек, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не идем. Па рекао сам Вам госпођо председнице нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма све сам ја запамтила шта сте рекли. Да ли сте чули да су затворени неки Муслимани у Техничко школском центру?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: До 02. јуна не, али после јула и августа, после лечења јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули? Е, то ми реците шта сте чули?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да су били људи ту и да су одведени. Где су одведени, ко их је одвео, како и на који начин то је за мене непознаница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да су убијени сви ти људи?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то први пут? Јесте ли икад чули да су убијени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја Вам кажем после ратне године тог доба, прије пар година, 5-6 година итд., да је било злодела, да је било итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули где су нађени ти људи?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли чули за масовну секундарну гробницу Црни врх?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: На телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На телевизији?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули за неког Нишког?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки? Поменуште то игралиште у Челопеку, па то ме нешто асоцирало. Јесте ли чули за неког тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: За Нишког сам чуо исто тако као и за ове касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га упознали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли чули да је он неке тамо на игралишту скидао голе неке Србе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте га никад видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био у I батаљону после код Миладина Мијатовића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знате ли колико је то разлика, то је 25-30 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, у Петковцима, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули шта је он то радио, ко је тај Нишки? Ко ме је он припадао, каква је то јединица била?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам која је јединица, само сам чуо да је пар људи како по којој логици, по ком кључу је узето те људе, скидао је, терао је итд., да ли он или други итд., е то сам чуо. Ко ме припада и остало стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који то период се то односи кад је то било, пре 02. јуна или после?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пре 02. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре? А шта можете да нам кажете о Вашим сазнањима везано за функционисање војне полиције ту од 02. јуна и после ако знате нешто?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа не могу да кажем то. Нисам имао сусрет ни било какве потребе за ангажовање војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли знате је ли постојала војна полиција, је ли била устројена ту при Територијалној одбрани или после 02. јуна при бригади или како?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У бригади је била чета војне полиције, то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир, је ли има неко са тог списка да случајно не поменете име пуно и презиме?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ко је био командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате прво уопште ко је био командир? Знате ли тог сведока «Седам»?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Седам»?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја га знам као тенкисту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као тенкисту?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је био тенкиста. Је ли био некад у војној полицији?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А знате ли Владана Матића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Он је био командир чете војне полиције у, ја мислим кад је била формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затекла га кад је, тад је био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја га знам у бригади кад сам се ја вратио са лечења у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то немојте ми август и то него јуни, 02. јуна ко је био командир војне полиције?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, молим Вас ја стварно. Ако сам удаљен 25 км и не долазим ту, не сусрећем се са људима ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, до 02. јуна? Не питам Вас кад одлазите у Кисељак.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па до 02. јуна ја никада у Стандард или где су били ти људи ја нисам дошао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па ког знате командира војне полиције?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Владан Матић је био после командир, знам после, касније у овом периоду 1993., 1994., 1995. година те људе кад сам ја долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Владан Матић каже да је 23. јуна рањен, да ли се тога сећате да је он некад био рањен, па каже после га заменио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па у Кисељаку сам ја тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете после је био. Он каже рањен је био па га заменио други. А знате ли Јосипа Аћимовића покојног?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јосипа чуо сам, лично га не познам. Он је умро, погинуо, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте. Шта је он био? Је ли имао он неку војну функцију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Војник, шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је постојао неки војни притвор за неке људе који се из било каквих разлога, безбедносних или заробе на линији са оружјем да се негде смештају?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То само у периоду док сам ја, кад сам ја био у Стандарду било, али то за наше војнике, ја не знам за друге, за наше војнике они који касне, беже тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било кад, кад сте били у Стандарду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То је 1993., 1994. и 1995. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овом периоду не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Бошка Стојановића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Бошко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић из Каракаја?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли овог Милана Благојевића што је био директор школе, једно време и командир чете каракајске?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Милан Благојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Милан Благојевић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знам једног Милана Благојевића, ако је то тај, сад у МУП-у ради у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тај?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ако је то тај њега познајем површно лично оно за поздравити се један другог и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је једно време био командир каракајске чете и да сте Ви тад били резервни официр, мајор и Момо Васиљевић обојица из ТО?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам ја био мајор, ја сам био капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро капетан, он каже мајор?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То је на оном месту, на почетку сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каже за време ових догађања у Техничко школском центру што Ви не знате, да је он био.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте. Он је био директор школе у Грбавцима и каже тад на почетку каже «Момо и Михајло били су у команди у Алхосу». Јесте ли били у Алхосу фабрици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, у Алхосу нисам, нисам у никаквој команди био, ја сам био у команди увек које сам ја објаснио на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже тада сте му били претпостављени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вас је каже добијао инструкције, а тад је командовао Суботић онај Зоран Територијалном одбраном?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Који Суботић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај из Лознице?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били некад Милану Благојевићу неки надређени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? А да ли нешто знате о брњичкој чети, да су неки Брњичани дошли пре него што сте Ви отишли у Кисељак?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То су људи који су дошли од терена, не знам стварно те људе, нисам упознао, тек сам упознао их касније '95.-4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли упознали овог Васић Драгомира?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесам га упознао каснијих година кад је био начелник МУП.а

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: А прије тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато о тој брњичкој чети. У ком је саставу она била?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Она је била тамо у Петковцима и онда претпостављам да је била у саставу првог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек каже да је око 12.јуна формирана Зворничка бригада, је ли Вама познато уопште неки датум кад је фактички формирана, или формално или било шта о тој Зворничкој бригади, или само знате оно везано за Ваш батаљон?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па ја не знам, нити сам ја имао ту надлежност да ја одређујем, ја сам дан кад сам ја послат ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Кад се, који датум је везан и зашта је везано то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили задатак да почнете са формирањем батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да, формиран је тај батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то сад обашњавате, месец дана не видесте команданта бригаде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нит сам ја видео њега нит он мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити он вас?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па да Вам кажем, у то месец дана, ја мислим да се двојица команданта бригада промијенило. Мене је видео само Спасоје, овај Василић, он ми је долазио у Кисељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То после?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са тим Благојевићем, што се он нешто није експонирао, какав је он то био командант?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па да Вам кажем, ја не знам какав је био командант, чим се задржао толико мало, кратко, вјероватно нека особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то њега сменили или се он нешто разболео или шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, то није ми познато. Био је у оном периоду кад су била врло и смушено стање и различите те, проблеми, да ли је то разлог што је отишао, није ли то, ја не знам, само знам да је врло кратко био. Од ког до ког датума то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Готовцем јесте ли контактирали, да ли је он имао неку своју, неку јединицу самостално да није била везана за њега, да му је придодата његовом батаљону. Да ли Вам је тако нешто познато?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, није ми познато то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И добро, ја сам сад хтела да Вас питам, је ли Ви знате уопште да су затварани неки мушкарци војно способни Муслимани, цивили, у Зворнику у периоду мај, јуни?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у граду, у Каракају, Челопеку, Школи, Економији, Циглани, Новом Извору, Суду за прекршаје, је ли вам познато нешто?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У јуну мјесецу, овоме периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мају и јуну, да?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Док сам боравио на Кисељаку и остало ништа нисам знао, једноставно нисам имао контакта, нисам, нико ме није ништа, на крају ко сам ја да мене информише да се дешава то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не да Вас информише, него да дође информација до Вас?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам. Како би могла доћи, никаква информација није могла доћи, у каснијем периоду сам чуо да се дешавало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то било.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте сазнали везано за то, шта је то било?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не, ништа детаљно нисам, нит сам, ја сам Вам рекао, нисам хтео да се упуштам у било шта, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта сте сазнали, шта сте чули. Јесте ли чули да је убијен неки Муслиман у Зворнику граду у мају, јуну '92?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па чуо сам да су убијани и Срби и Муслимани а ко је убијан и како је ко, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су неки који су затворени убијени ту где су затворени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, ја те податке ја немам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Да ли знате Обрена Марковића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Обрен Марковић, то јест ко јесте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Обрен Марковић је био са мношвом заједно у команди трећег батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам био он заменик неки?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он, из ког места?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Из Пилице, у ствари Брањева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причао Обрен у то време, он је сведочио овде код нас па нам је причао нешто о том Дому културе и тако даље, јесте ли с њим причали, кад Вам је постао заменик?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том периоду, ја сам отишао 02. јуна горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је резервни официр, је ли тако, био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био резервни официр у територијалној одбрани.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. Ја сам, кад сам ја отишао у Кисељак 02. јуна ја сам део старешина затекао горе. Међу њима је био и Обрен Марковић, кад је он дошао, ја претпостављам да је дан, пар дана прије мог доласка горе дошао. Ми смо горе дакле формирали дио тај команде који се могао и одмах смо кренули на те активности, оно што нам је наређено, лично наредбу око овога је издао ми значи Благојевић, а после можда петнаестак, десет, петнаест дана у посету нам је долазио и пуковник Гаврић који је био у то вријеме начелник штаба источно-босанског корпуса, и поновио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је име, Гаврић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Гаврић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био Илић Драгутин командант источно-босанског?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, Илић Драгутин је био командант корпуса, а ово је начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, начелник. У праву сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник само?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Начелник штаба корпуса, у праву сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба корпуса?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. И после свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он дошао горе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не могу да се сјетим да ли је то било половином јуна мјесеца, у другој половини, тада ми је наредио да те послове око разграничења морамо завршити па по цијену да ноћивамо горе, да будемо са јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око разграничења чега?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Српске и муслиманске стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, да направите линију раздвајања?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тако је, да се не дешавају више упади, погибије, уништавање материјалних добара, изношење материјалних

средстава и тако даље, што смо ми и учинили. Значи он је био ту и на томе смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Гаврић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Значи Обрен Марковић је био заменик, били смо ту ја, он и остали још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам дошао некад Илић Драгутин командант корпуса?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Илић Драгутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неку посету и тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Он је дошао касније, долазио је касније, али само до команде гдје је била, команда је била на линији. Дошао је, био је пар минута, информисан је, али је дошао са још неким старешинама које ја не знам, његови, не знам, не могу се сјетити и он је такође рекао да, односно наредио да наставимо на томе радити, да то се мора једном ријешити, јер је било чини ми се 15 погинулих цивила, до тог јуна мјесеца, на том подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворених цивила или овако са слободе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, него побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде су, предмет су људи који су били затварани у тим објектима и убијени. Разумете шта нас занима?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја се извињавам ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е да Вас питам, јесте ли били некад у Пилици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Пилици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Био сам али у том периоду формирања само сам једном био, у Локањ сам отишао, али сам ишао, ишао сам са групом старјешина да се види куд би та линија разграничења даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја мислим да је то било између 10. и 15.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јуна, с обзиром да Локањ-Пилица нису имали директан спој, како да кажем, са Муслиманском страном, дакле на тој територији се могло још касније вршити те разновозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па с ким сте везано за Пилицу и њихову чету причали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам ја причао, ја, само су старешине ишле, само смо ми старешине, група старешина смо ишли, дакле једном косом, од Кисељака према горе Премету, Орића вису и тако даље, дошли смо до пола пута и вратио сам се, ради тога што је то било немогуће прећи толику километражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли дођосте до Пилице?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, изнад Пилице смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А изнад?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали Ћирковић Синишу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ћирковић Синишу? Ћирковић Синиша, никад тај у војсци није, не знам. Ћирковић Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пилице, радио у болници, кажу ови неки сведоци да је био главни за ТО у Пилици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га, добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам га, ја не знам да ли је тај човек и жив, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако знате да није жив, онда треба да сте га знали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали са овим Обреном Марковићем нешто о неким затвореним Муслиманима у Дому културе у Пилици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту од 05. до 08. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам кад би могао да разговарам, ја сам рекао били смо горе нон-стоп, нигде ишли нисмо, никакву информацију нисмо могли добити и то на такав начин закључио да ја нисам имао с Обреном ништа да разговарам нити он са мном, нити ја с њим по било ком или том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Марковић Обрен у свом сведочењу да је било неких идеја да се праве ти реонски штабови који би координирали рад самосталних чета на подручјима месних заједница Пилица и Локањ, да је то требало да се формира, али то фактички није заживело. Је ли Вам нешто познато?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли је то прије 02. јуна било разговора и на ком нивоу ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Какве су то, јел то мисли на сеоске чете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Вјероватно, претпоставам да је то, нисам сигуран али претпостављам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он ко и сви други грађани, каже, сазнао сам да су у Дому културе и у Пилици људи затворени, каже давали им ови сељани воду, хлеб, требали људи да се размењују и тако даље. Каже за неке из Смолића тамо код Тузле неке Србе што их Зелене беретке заробиле и каже брат његов покојни Јован Лукић му причао да су ту исто били неки заробљеници и тако даље. Јесте ли причали о томе са Обреном?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, стварно мени, то све први пут чујем од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте од мене први пут чули, а јесте ли знали Машановић Драгана?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Машановић Драгана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чуо сам али, чуо сам за њега, то је радник, металац који је, чије је предузеће било ту у Каракају, сасвим случајно, с обзиром да сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он неку функцију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Око, у Трећем батаљону не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви да ли знате шта је он радио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже припадао територијалној одбрани Пилице?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био командир тог вода територијалне одбране која је чувала та лица у Дому културе у Пилици.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли је био, није ли био, по чијем наређењу, то је мени непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли знате да је било неких проблема са тим, мало пре сте причали нешто детаљније, да ли знате везано за ове чете сеоске да су они одбијали да неке задатке извршавају, да иду на неке терене, да су гледали да дођу кући, да остану и тако даље? Какво је било расположење међу припадницима тих сеоских чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Код свих, код свих је то било присутно, покренути га из Јасенице да иде у Кисељак то је исто као из Београда да оде на Фрушку гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бунили се, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Неће, ја сам, чувам моје село. Треба да дође старјешина неки, не прихватају га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Машановић да им је Готовац наредио да иду у Дрињачу а да су они рекли да не могу, пошто су били већ на терену и да су они рекли да не могу, да су, били су у Шетићима, вратили се из Шетића и да су рекли да не могу да иду у Дрињачу, и онда су били уморни и отишли кући, и онда дошла војна полиција и ангажовала их да чувају. Шта су радили кад одбију да иду на терен, шта се радило с тим припадницима тих чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не могу то ни да повјерујем ни повргнем, ја не знам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, и он каже да су одбили да иду.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само не зна шта су даље радили.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знате шта, ми, командант батаљона може само да води дисциплински поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако одбију, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ако одбију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција, је ли ту има неке, је ли пријављује?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не може ни војна полиција то је надлежност команде бригаде и тако даље, да може притвор или шта ја знам, то, тако сам бар читао у књигама. Према томе то је то, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам прокоментаришете ту чињеницу да су људи из каракајске чете чували затворенике. Ми смо саслушали велики број тих стражара који су ту. Какав је то, је ли то војнички задатак, какав је то био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем, ја прво не знам ко је обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сад кажем ко је обезбеђивао.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ако је обезбеђивао, онај ко обезбеђује дакле, неко је њему морао наредит како да ради. Ја тако претпостављам, а ја не знам шта је. Сад како су они радили, шта су радили, ко је радио, на који начин непознато ми је, ја то стварно не могу да се изјасним, не могу да коментаришем то. Ви ми тражите да коментаришем, не могу стварно и непознато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас као резервног официра, ето да искористимо нека Ваша знања.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па сад сам рекао, онај ко пошаље некога на неки задатак, он мора рећи како ће тај задатак да врши, с којим људством, на који период, како ће позадинско обезбеђење обезбедити и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Пелемиш Богољуба?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пелемиш Богољуба? Познавао сам Пелемиш Момира. Пелемиш Богољуба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Готовац да га је он одредио за свог заменика кад је отишао 03. јуна на терен тамо у Дрињачу.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Пелемиш Богољуб, могуће да је неки старјешина из бивше ЈНА, да ли је тако или није не знам. Али само знам овога Момира, њега сам упознао, знам њега, овога. Знате шта много имена тих има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о одреду територијалне одбране?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: О одреду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знате онај Јокић Душко?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нит сам учествовао у формирању тог одреда нит знам кад је формиран, ни гдје је формиран ни било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли знате да је формиран?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Знам да је формиран, чуо сам, био је одред ТО, кад је формиран, ко га је формирао и остало, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали тог Јокић Душка?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душка Јокића.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки припадници ТО Пилица кажу да сте ви били у «Стандарду», да сте из Кисељака, и да је тамо била и војна полиција и тако даље. Ви кажете да сте били касније, је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам био касније, тек кад сам повријеђен, после лијечења сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је август?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После јула практично?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: После јула, у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Је ли Вам припало и село Главичице у тој подели у батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Главичице јел вам припало?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Главичице, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То је општина Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бијељина?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде неки се помиње Пипа, Јосиповић Драган звани Пипа из села Главичице.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и они имали сеоске чете или како су они били устројени, да ли знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па вјероватно је, мислим не знам, то је друга територија, друга општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са том пиличком четом сеоском, шта је на крају било, Локањ-Пилица ту је било неких проблема и нисте успели да се пробијете и шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они су горе свој дио задатака извршавали, изнад Пилица и Локања, али било им је изузетно лакше и тако даље, него што је то било у Кисељаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је кад су на терену је ли, у борбама?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нас тај део не занима о борбама. А да ли су они некад на крају успели да се организују у оквиру Вашег батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У оквиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су под Вашу да кажем ингеренцију потпали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они су тек од 01. августа, али опет као самосталне, од овог једног, ето назовимо једног батаљона после је формирано три батаљона и они заживели. Кисељак, Локањ и Пилица, посебно, све посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебно?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да, од 01. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као три чете сеоске, или како?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није то, молим Вас, батаљон је војна јединица у саставу бригаде величине од 450 до 500 људи, са реоном одбране од три до пет километара у дубини територије два ипо до три километра, први батаљон, други батаљон, трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, питам Вас Пилица-Локањ шта су они у оквиру батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа више, само батаљони, од првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек од 01. августа.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су до 01. августа Пилица?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имали су део људства који је ангажован на линији одбране изнад својих села ту су укопавали се, дежурали и тако даље, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад нису на терену шта су онда?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: На терену су нон стоп не може. На терену стално се било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам причам нешто друго. У предмету смо, имамо сазнања и исказе сведока који кажу од 05. до 08. јуна пиличка чета чува затворене Муслимане у Дому културе.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја тај податак немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вам га сад дајем, па Вас питам да ми то објасните у том моменту да ли Ви имате информацију ко руководи пиличком четом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, немам ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, врло једноставно. Јесу ли под Вама били, јесте им Ви командовали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Имате ли сазнања је ли им Благојевић командовао или неко, Драгутин Илић, ко?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они су имали своје командире чета у јединици, имали своје командире чета, а ко је тај био, ко је дао задатак тој јединици, то све морам да испитам, да видимо шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имали смо ми овде и командира, ја Вас питам да ли Ви знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало је да буду под Вама, је ли, па Ви нисте успели да их увежете тада?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не само он, него многи други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Вам нешто пада овај Галић Веселко?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Галић Веселко, ваш презимењак из Табанаца?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесте презимењак, колико знам од мог, од сестре, моје сестре сином били су заједно у тенковској јединици, ако сам добро њега разумио, а иначе нека даљна фамилија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тај ангажован у војсци или у рату?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесте, у тенковској јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да је припадао јединици Пиварског?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојана Пиварског?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули за неке Жуте осе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чуо јесам и стално слушам свугдје, свугдје се помињу негдје, немам појма ни ко су ни шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била јединица, да ли Ви знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, не знам, ево слушам и по Србији овдје и по, штампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не сад, питам Вас у оно време да ли сте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, у оно време нисам чуо, за те Жуте осе тад нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време нисте чули да тако неки постоје?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, за ту јединицу нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали некада цивилну полицију у саставу Ваших јединица у том периоду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад на испомоћ или нешто?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, у мојој јединици у Кисељаку никада нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада, није ни било потребе да тражите појачање?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војну полицију да тражите да иде на терен?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да Вам треба неко појачање?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Одакле сте Ви добијали храну?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Из мјесних извора, из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се нешто мењало после 02.јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: После 02.јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто све?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа, у ствари од 02.јуна ја и знам, пре тога не знам. Од 02.јуна па овамо, мјесни извори, мјесних заједница, прикупљано, пасуљ, кромпир, сланина, месо, шта се могло дати тој војсци. Формирали смо пекару, пекли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли некада из касарне добијали, из «Стандарда» тамо да вам доносе храну?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том периоду док са ја био не, никада нисмо добили ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до 02.јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте били у Челопеку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, шта сте тамо имали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Све мјесни извори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све из села?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били то до 02.јуна у Челопеку горе, кажете километар, два у односу на овај Дом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете стан Вам је био у граду, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања каква је била безбедносна ситуација?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мој нико није тада био горе, каква је била ја не могу је дефинисати јер нисам долазио, не знам, нисам одлазио у град и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли било опасно у Зворнику, је ли небезбедно или је било безбедно, како је било, је ли било проблема неких? Ви као резервни официр јесте ли имали нека сазнања, јесте ли ишли на неке састанке па да са неком командном структуром?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам, нисам ишао, не знам да ли је било безбедно, није било безбедно ја не могу сада да. Нисам сигуран, не знам, не знам одговор прави и не могу да карикирам било шта, не знам да ли је могло или није могло, безбједно како се могло кретати кроз Зворник осталих наших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате нешто о формирању првог батаљона у Петковцима, кад је он, је ли он успео да се формира пре Вас? Ви кажете до краја јула није успело је ли, тек 01. августа?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па сви смо ми, сви смо ми у истој кожи били и један и други и трећи. Тешко је то ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко је ишло је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Управо ради онога што сам напоменуо, то је на територијалном принципу формирано, мјесна заједница и он неће из своје мјесне заједнице да иде нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко може да му нареди да иде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па да га молите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па ја и моји сарадници, идемо људе да ставимо ту, да обезбједимо, да нико не дође и остало шта ћемо горе и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Само једно питање да Вам поставим. Кажете да сте до 02.06., били у Челопеку је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: И били сте старешина реонског штаба?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Пре тога сте мобилисани. Где сте добили опрему?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Опрему?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам опрему добио у Кисељаку, у Кисељаку сам добио и то ношену опрему војничку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да ли сте добили ону стару опрему, јер биле су две опреме, била је она зимска која постоји и постоји летња опрема, новија опрема, коју сте добили, је ли се сећате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: СМБ сам имао од раније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: СМБ.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Из бившег састава ЈНА, резервног састава, и тако даље, а овамо маскирну једну мало бољу половну добио сам у Кисељаку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Опртаче јесте ли добили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Опртаче?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имао сам ја све моје као резервни старешина односно припадник бившег састава ЈНА, односно ТО бившег, прије рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Кажете били сте старешина реонског штаба, која су била ваша задужења као старешине? Свако је имао своје задужење у том штабу.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, моје је само било да успоставим координацију рада искључиво чета Челопек и чета Цер и ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Ове чете Челопека кажете бројали су 50 људи, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Око педесетак људи да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Која су они имали задужење ту, да ли је село, тај Челопек имао неке заштитне своје одреде, шта су они штитили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Изнад насељеног мјеста Челопек, гледајући према североистоку налазило се једно муслиманско мјесто, то је Тршић доле и тако даље, а на другој страни је била Кучић кула и тако даље, муслиманско, изнад једна коса, по тој коси је успостављена линија и ту су људи ти дежурали, дакле двије трећине људи је ту, једна трећина је могла да ода, да донесе храну, да донесе воду и тако даље и то је тако све ишло до то није, та јединица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Јесу ли били контролни пунктови?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Јесу ли били на путевима контролни пунктови?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У овој јединици нису, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Кад сте ишли доле према Зворнику, кад сте се, је ли био неки контролни пункт да се зауставља било ко?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Зворник нисам ишао и не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Не знате, нисте се спуштали до Зворника?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам ишао не знам, а овамо у Челопеку на овоме, није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: А ово су били мештани из Челопека?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мештани, то је, свака јединица је била искључиво сеоска, све мештани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Ови мештани јесу ли причали да су нека лица доведена у њихово место?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, у Челопеку није било, касније, ја сам реко та је била у Кисељаку, да је та била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не снима се више, трака је стала. Наставићемо, поновићемо после питање.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ се пауза у трајању од 20 минута ради замене траке за снимање.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се након паузе главни претрес настави у 13.30 часова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Ево само још једно питање, мало пре смо поменули, оно питање које сте чули само ме занима једна ствар, ових 50 бораца који су били Вама потчињени, ако ћемо тако рећи, је ли Вас неко обавестио о томе да је доведена нека група људи?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Никакве информације нисте имали до 02. докле сте били?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене занима формирање батаљона чији сте Ви били командант, то је дакле 3. батаљон, па када сте се срели са, по позиву, потпуковником Благојевић Видојом, и он Вам дао задатак да се формира батаљон, да ли сте добили нешто од документације од њега?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тог дана ништа нисам добио, само што је био наш сусрет два минута, Галић Михајло, командант 3. батаљона Кисељак изволи на терен, то је све било што ми је рекао, што сам ја од њега чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте добили писмено наређење?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, тог дана не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви знали коме треба да се јавите, односно које јединице треба да припадну том Вашем 3. батаљону?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, то је оно што сам на почетку напоменуо, ови из ове Мјесне заједнице који гравитирају Кисељаку, пет, шест Мјесних заједница плус овамо десно од нас и још доље десно Мјесна заједница Локањ и Пилица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од куда сте имали та сазнања да те, та територија и те јединице које се налазе на тој територији треба да припадну Вашем батаљону?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Дакле кад ми је речено командант 3. батаљона, онда ми је набројано те мјесне заједнице које би требале да то формирају, само то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од потпуковника Благојевића добили информације која је командна структура?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су командири тих посебних јединица, чета ТО до тада?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сад одлазите у Кисељак и шта онда радите?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Оног момента кад сам дошао у Кисељак тада су се одвијала једна борбена дејства из реона Ковачевића према реону Брђана, то је један засеок Српске Витинице и ја сам са једним од мештана кога сам првог срео, питао како ја могу да идем горе и да нађем некога, нашао сам Тешмановић Перу, тако се човек зове, добро кад смо ми стигли горе, то је већ било стало, да ли је то било негде око 2-3 сата после подне, не могу тачно 02. јуна је то тако било и од њега сам добио информацију где се ко налази и тако даље, дакле он ме упознао где која јединица се налази да би могли да почнемо да радимо, дакле први мој сусрет је био са Пером Тешмановићем у Кисељаку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он припадао тој чети ТО Кисељак?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Трновица, Јасеница, пардон Јасеница, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасеница. Е добро, да би Ви формирали батаљон, Ви треба прво да обавестите старешине тих јединица и како то чините и да ли уопште чините нешто у том правцу, располажете ли са возилом, удаљене су, или идете пешке, како комуницирате са тим командирима чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Првих дана никако, само курирском везом. Нисмо имали ни моторно возило, нисмо ништа имали, пјешнице, једноставно пјешнице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико то дана траје док Ви успоставите везу са сваком јединицом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Кисељаку је то трајало неких, па више од 20 дана, више од 20 дана, нисмо имали ни средства везе, док се средства везе да ли неко набави, неко донесе и тако даље, то су биле, тај период 20-так дана када није било уопште везе, била је курирска само веза тако да после тога смо успостављали везу на основу доступних материјалних средстава које смо имали од средстава везе, у суштини средства везе су била изузетно лоша и скоро никаква.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том времену формирања батаљона чији сте Ви командант, одржавате ли везу са командом бригаде, са потпуковником Благојевићем или неким из команде бригаде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате телефонску везу, да ли има могућност?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Могућност је била једино ПТТ-ом, то је била једина веза која је могла, али ту је средство везе које се није могло користити сем у изузетним случајевима, а иначе је било забрањено користити ПТТ средства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад у војничком смислу, формирање батаљона од јединица које су већ распоређене на терену по принципу ја сам из села Пилице и припадам чети ТО Пилице, а добили сте у задатку да држите одређену линију, дакле да ли је нужно да се изврши померање тих јединица које су претходно већ по селима?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јединице у Пилици и Локању, нити сам померао нити, чак нисам их ниједном ни обишао, ниједном их нисам ни обишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте стигли или?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам стигао, за мој период од скоро 2 месеца ја то стигао нисам, рекао сам на почетку што те јединице нису биле у неком непосредном контакту са супротном страном, а овамо је већ другачије било, где је дат акценат по наређењу да се ово мора изнад села Кисељака код неког засеока Равне њиве, десно, па лево од Брђана,

односно Српске Витинице, односно Оџачине, даље тамо негде то је једна линија од 5-6 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете кад сте успоставили приближно контакт са четом из Пилице?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имали су они више чета, више чета су они имали, а ја директно ни са једном четом нисам имао везе, ниједном. Они су задржали дакле онај систем претходни формирања како су били, шта су били, како би били формирани, то су задржали и даље, негде до 01. августа када је већ било постројавање, прозивка, читање наредби о постављењу, команданта чланова команди, команди чета и тако даље, то је тада то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ипак упознали после одређеног времена стање на терену, можете ли да кажете да су командири тих јединица били официри, резервни официри или је било и људи који нису били официри?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 99% нису били ни официри ни подофицири, војници обични, јер није било тог кадра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи у практичном смислу у погледу формирања јединице, колико су они знали да кад, да они сад траже контакт са неком вишом јединицом, да ли је било те самоиницијативе да са Вама траже контакт?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да кажем прво да су командири тих чета били виђенији људи из тог места, у које су вероватно људи имали одређена поверења, они су контактирали са својима курирском везом, одлазили, долазили, тражили информације и тако даље, оно што сам малоприје одговорио, претходно прије паузе и ти људи у Пилици и том Локању, они су засебно живели, имали су своју позадину, своју кухињу, своју амбуланту, и они су самостални били малтене самостални, али су били у саставу бригаде, нормално да су преиначени у састав бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте у једном тренутку да та линија командовања сад од тих јединица, те старешине, дакле иде преко команде батаљона, кад сте успоставили ту линију командовања да иде преко батаљона?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Она је могла да се успостави тек тамо пред крај, односно негде крајем јула месеца, прије није могла да се успостави. Није имала чим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте из тог краја и да учествујете у формирању тог 3. батаљона ја ћу Вас сад питати за неки други крај, реон Клиса, Ђулића, Бијели Поток и тако, коме они војнички припадају?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ђулићи, Клиса, Бијели Поток то припада реон одбране 1. батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А командант 1. батаљона ко је био?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Био је Миладин Мијатовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте поменули да је на подручју зоне одговорности 3. батаљона, дакле где сте Ви били, било неких добровољаца па су они провели једно месец дана, па сте Ви тражили да се они уклоне са да кажем те Ваше територије, али ми није јасно нисам чуо да сте рекли разлог.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Прво морам Вас исправити није зона одговорности, батаљон нема зону одговорности, он има реон одбране, а бригада има зону одговорности. Рекао сам да су дошли њих 7-8, били су пар дана, 5-6 дана и отишли су. Моје незадовољство је ради тога што они једноставно су хтјели да ходају гдје они хоће, шта хоће и тако даље, што ја нисам дозвољавао, нити је дозвољавао било ко од мјештана, то смо предочили команданту бригаде и они су отишли. Одмах их је повукао. Где су даље отишли, шта су даље били, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је њих било, ко је?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мислим 6-7 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то била нека група па да има неко испред њих?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ма не знам ја, то је група, никад нисам знао ко је командир, ко није командир од њих и тако даље, група једна која је била засебна и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате можда како се неко од њих звао или евентуално надимак некога и тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Надимака, звали су себе, али морате ми вјеровати да је то дуг период, ја не могу запамтити то нисам памтио, нити сам се трудио да памтим та.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се они најчешће налазили, на ком делу територија?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Кисељаку су они били горе смештени су били у једном објекту монтажном, ту су били, дакле у самом месту Кисељак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су се они хранили, како је?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имали смо ми, ја сам рекао да смо формирали кухињу, кухиња је имала, батаљон је имао своју кухињу, имали смо пекару, узимали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заједничке те кухиње је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Давано им је хране, као и осталим мјештанима који нису имали ту у том Кисељаку у то време није било, било је 30-так старца, није било ниједно дете, ниједна жена и тако даље, све је то иселило одатле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је вршена попуна муниције, наоружања евентуално да неко није имао?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Муниција је добијана од бригаде, муниција од бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу се они снабдевали преко ваше.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа ми њима давали нисмо за тај период, ја мислим да они ништа узимали од нас нису, што се тиче муниције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Толико колико сте упознати, интересује ме шта можете да кажете за бројно стање тих чета по тим месним заједницама, је ли то варирано, Ви знате бројно стање чете мирнодопски и тако даље, е сад ме занима да ли је о томе вођено рачуна или како, шта је то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чете су биле из мјесних заједница, било је бројно стање различито од 50-60 људи, 70-80, мислим да је то број од 75, 76 до 80 је било највеће бројно стање једне чете и оно је за себе чинило једну целину у саставу рецимо тог батаљона, имало је своје командире и тако даље, и то је то, људи са једне територије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте Ви тамо били, јесте успели да формирате бројно стање да кажемо број чета колико треба да има батаљон и да ли сте имали неке пратеће јединице самосталне, самостални вод и тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Шта се могло формирати када узмем упутство о формирању батаљона, то је дијаметрално супротно од онога што ја имам. Ја имам 1000 људи, и од тих 1000 људи треба да формирам батаљон, а батаљон по упутству је од 350 до не знам ни ја 400-500 људи, дакле има, фактички, од тих људи свих формирано је касније три батаљона, скоро по 500 људи. Ишло се у том првом маху се ишло да се формирају јединице које ће покрити територију, дакле линију разграничења, да престане то да нема више онога што се дешавало до тог периода не водећи рачуна нормално да има никакве ту резерве није било, ово што Ви питате подразумева да има, мора бити резерве, ми тога нисмо имали, све је било на линији у неком периоду после кад се већ то уходало и тако даље, после месец дана и два дана и тако даље, кад се могло делимично је тада било нешто растерећеније, то је тај проблем који је био присутан при формирању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте онако једном реченицом да док сте Ви били тамо тај 3. батаљон није имао неборбених задатака?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта подразумевате под тим неборбени задаци, шта би то било?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па неборбено ако то претворимо у садашњу ситуацију значи због неке елементарне непогоде, поплаве и тако даље дакле то би могли по мени би то било неборбене активности јединице, ја сам имао искључиво ону другу врсту и то сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ме у вези са тим занима, колико можете прецизније да се изјасните пошто и стражарење представља један од борбених задатака и у миру, а не само у рату, е сад пошто према подацима са којима ми и доказима располажемо, чета ТО Пилица је била

код Дома културе у Пилици и вршећи стражу дакле чувала затворене Муслимане у том Дому, па да ли знате нешто о томе, је ли то сматрате неки борбени задатак или неборбени или ово што сте се изјаснили или борбени или за кога ви знате нешто о томе или како?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам, на пример поново понављам ја не знам да је то чета из Пилице вршила обезбеђење Дома Пилица, тај податак немам и не знам. Свак онај ко је ангажован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је јединица формирана, да Ви имате команду, ако долази до ангажовања по задатку од стране команде бригаде, то би Ви морали да знате.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ишла та линија командовања та?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Оно што се, тражило се од мене онда је било наређено прецизирано је било тачно писмено написано шта у које време, како се време, како се врши обезбеђење, како на који начин, а ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овакав задатак Вама није ни од кога постављен нити сте о њему обавештени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Машановић Драган под Вашом командом од 05. до 08. јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У време док сам ја био, не, ја га нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас је ли имате Ви војну књижицу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. Не овде, али кући.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од кад је Вама уписан тај војни стаж тој књижици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Од 25. маја.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У којој јединици?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ништа не пише тамо, Војна пошта ТО, шта ја знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је Вама тамо уписао и оверио ту књижицу да се Ви од 25. маја војник?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То сам добио у служби бригаде.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Касније, не знам тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добили сте са датумом 25. мај 1992. године.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хвала. Реците ми молим Вас, ја нисам разумео ту Вашу примопредају код Благојевића 02. јуна, да ли, тужилац је питао Ви никакву наредбу нисте, али кажете нешто друго, да сте добили списак месних заједница?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, нисам добио списак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Него ми је речено од којих месних заједница би требало формирати 3. батаљон.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како, извините шта то значи у војсци требало, да ли сте Ви добили наредбу да формирате 3. батаљон или нисте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Усмену наредбу да, писмену наредбу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само усмену, добро. Да ли у тој усменој наредби они кажу и од ових из Пилице треба да уђу код Вас у батаљон, да или не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У суштини не, када бисмо детаљисали све не, због тога што ми је речено првенствено од ових мјесних заједница које сам првенствено набројао, Кисељак, Скочић, Трновица, Јасеница, Пађине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су Вам рекли и ове из Пилице и тако даље?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да, и они да уђу у састав.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И они, е то ми је битно. Реците ми молим Вас, да ли Ви тада добијате неког заменика, начелника штаба, добијате било шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не добијам ја, ја формирам сам од старешина које могу ту да нађем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И кога Ви то формирате за заменика и који су то?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Од старешина које сам већ затекао ту, рекао сам, нашао сам Ракић Здравка, Писић Милана, Марковић Обрена, Недељковић Милутина, ја и још пар људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, од старешина којих, које сте Ви затекли где?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Све су ове старешине што набрајам ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вама Благојевић каже «ти си командант батаљона ја те именујем», кажете све то усмено, «састави батаљон од тога и тога и тога, нађи ти командни кадар по свом чефу» или како каже?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Само «одлазиш, формираш Други батаљон, тражи старешине, формирај команду».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам даје нека средства, да ли Вам даје некакво писмено, како овај сад да зна тамо у Кисељаку да сте Ви командант батаљона и сад он треба, а кажете и сами су били по селу они и имали своје неке газде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Како сам ја поверовао потпуковнику Благојевићу тако су поверовали и мени ови остали.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Све на реч?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: На реч.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми, Тужилаштво Вас је питало за муницију.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекли сте из бригаде, како је ишло то из бригаде? Ко вам је био задужен за позадину, како сте требовали муницију? Све ми то сад реците.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Помоћник за позадину био је Недељковић Милутин, мислим да је био капетан, он је требовао муницију за потребе само ових јединица које су у Кисељаку биле, други ништа.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ове друге?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Оне самостално су то радили јер су били људи задужени који раде.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како Ви сад знате да су они самостално радили? Сад то да Вас питам, Ви сте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Зато што нису.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извините, само да Вам поставим питање, рекли сте да су они тамо самостално имали своју кухињу, сад кажете самостално су они и муницију, немају везе, а и ако сте добили наредбу да су они у вашем батаљону, како то сад они, како Ви сад знате да су они то све самостални?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па њима муниције, молим Вас господине, њима муниција није требала у оној количини колико је то требало људима где сам се ја налазио и вероватно су прије тога имали, како, на који начин ја то не знам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Ви не знате како су они муницију. Сад ми реците, кажете није било довољно људи, држали сте ту линију која није зона одговорности него борбена линија.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Реон одбране.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Реон одбране.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реон одбране јесте, и кажете имали сте толико, требали сте толико и није било довољно људи, е сад из Пилице из ово још не знам које село сад, заборавио сам, ту исто има људи. Кажете овде и старо младо Вам је на првој линији, а овде сте Ви добили формално наредбу да потчините и ову јединицу из Пилице и те људе

тамо, како Ви сад не идете у Пилицу, не кажете изволите и ви на прву линију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Прво господине ја нисам рекао да је и старо и младо на линији.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, мало пре сте рекли.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не, то нисам рекао, опростите. Ја сам рекао које јединице и који број је господин питао, ја сам рекао од ког броја до ког, начелно сам колико сам могао да се сјетим, ти људи су били, а старци ови који су у Кисељаку живели они су ту остали, они нису били у јединицама старији.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, а сад мени, пазите то је сваки командант, имате ту борбену линију, требате да је сачувате, сваки командант воли да има што више војника, је ли тако? Кажете нисмо имали ни резерву, зашто не идете у Пилицу ако Вам је Благојевић рекао иду у Пилицу имаш још тамо, или пошаљете неког свог заменика и реци молим те треба ми педесет људи овде да ми буде у резерви у селу ако непријатељ пробије итд.?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они су имали, они су имали своју линију одбране коју су они организовали у Пилици и ови исто у Локању држали са својим људством ту линију.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи они су били на линији одбране?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли та линија одбране се додирује са Вашом линијом одбране?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Она је непосредно после Кисељака, Локањ, под Локањом Пилица.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то исто линија одбране коју је Вама поверио Благојевић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Са мањим размаком зато што је та линија на којој сам ја.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ето видите, сад смо онда дошли у једну ствар, рекли сте да су ови из Пилице ипак имали своју линију одбране, да је та линија одбране до Вас па сте сад рекли и Вама поверен тај део линије одбране који Вам је Благојевић поверио.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чекајте, ја морам да објасним, нешто се овде не разумемо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, уопште Вас не разумем, верујте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: До 02.јуна до формирања команде батаљона и почетка формирања батаљона свака од ових јединица имала је негде свој реон одбране.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то смо ми схватили, али ја Вас сад питам, Ви мало пре кажете, сад говоримо о 02.јуну, добили сте наредбу и кажете Пиличани су имали своју борбену линију и та линија је била до ових мојих од Кисељака, сад Вас ја питам да ли у тој борбеној линији сте добили наредбу и да тај реон припада вама од стране потпуковника или пуковника овог Благојевића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У новоформираном батаљону да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то Вас ја питам. Па сад, видите, кажете ту су Пиличани ипак на тој линији одбране, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ко њима сад ту, значи нема ово што сте рекли су неки посебни задаци, нема ово ван борбена, да су они тамо, па кухиња итд., ко с њима тамо фактички командује на тој првој линији, да ли знате или не знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Они имају своје командире чета који су и до тада са њима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ево сад Вас ја питам, то Вам је до линије одбране, како Ви то нисте, а они су Вам требају бити претпотчињени по усменој наредби у војсци и Ви не идете до њих, кажете ево слушај, ти ћеш бити командант или ти нећеш, ти ми се свиђаш или ти ми се не свиђаш, а код ових других идете. Зашто баш код Пиличана, а сада кажете немам везе с њима?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не Пиличана, Локањаца нисам био.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Због тога што није било потребе, што имао сам задатак да са овим људством у Кисељаку урадим оно што сам требао да урадим.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А како Ви знате да ли ови Пиличани имају код ког би они требали кад сте добили ново устројство војске Републике Српске и на терену, како они сад, како Ви, а то Вам је Ваш реон одговорности, значи то је и Ваш реон одговорности војне, е сад можда људи немају муниције тамо, како ће се одбранити? Можда ће пукнути, како Ви то сад немате контролу у Вашој линији војне одговорности заповедне Вас као команданта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том моменту ја стварно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте имали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ефективну контролу над тим људима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када први пут преузимате Ви лично са било којом командном структуром и са војницима из Пилице разговарате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја мислим да је то било у другој половини јула мјесеца.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: С ким?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Били из команде бригаде, били смо доле, сад ја не могу се сјетити тих свих људи командира чета, то је маса људи. Они су били у Горњој Пилици изнад школе, кад сам их питао откуд, ко је ово испред вас, испред њих је српско село.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће питање моје, како сте Ви решавали евентуално непоступање по Вашим наредбама у Вашем батаљону, значи како сте спроводили војно дисциплинске мере?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Никако.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта то значи никакво?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам имао никаквих средстава ни могућности да то спроведем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта ако је било недисциплине, војник оде, било шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Његов командир чете је дужан да обезбеди да он дође, да се врати итд.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е он није обезбедио. Како сте Ви тамо могли да, да, да ако Вам ови побегну кући, знамо ми шта је војска.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имао сам случај да комплетна јединица, чета комплетна оде.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта сте направили тад?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сво ово људство које је било друго, распоредит, поставит док не одем да њих потражим и тражим их и дођем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И где их тражите?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У њиховом мјесту, дај покупите се бар сутрадан, покупе се идемо на линију.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јесте ли пријављивали тако шта команданту бригаде или начелнику штаба бригаде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да реферишем?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да му кажете за случај нема ми јединице, побегли су, то је дезертерство.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам, нисам имао шансу да то реферишем, али сам имао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми зашто нисте имали шансу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па немам везе, не могу да нађу никога.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А је ли имате курира у штабу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да га шаљем ја 25 километара?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Десет, па даље касније овај други преузима 10, 20 километра.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Добро, то у некој овој војној терминологији, нисам знао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли сте онда, извините онда Вас нисам схватио, значи, Ви два месеца немате везе са бригадом, немате везе са овима, ни с никим немате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Имам, рекао сам да имам ја везу.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па како имате, то сам питао.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Али за појединачне, рекао сам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није то појединачно, извините, рекли сте да Вам је чета напустила линију, цела чета.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, пуца линија, знате Ви шта је то? То Ви боље знате, ратник сте.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сада кажете ето то испада да је малтене неважна ствар да јавите команданту бригаде који претпостављам има војну полицију, има шта, похапси, ове ће овамо, ове ће затворити и здраво. Брзо се то утера ред у војсци.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ма, Вама се то само чини да се брзо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, а Вама се чини да то не знам? Ви ми објасните како сте Ви то.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Дакле, веза, војнички систем веза нисмо имали у том периоду, имали смо ПТТ везу која се могла само користити у изузетним случајевима и тако даље. Та јединица примера ради, која је отишла с положаја, отишли су, враћени су, идемо, то је пар сати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је то јединица, можете ли рећи?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Месна заједница Роћевић.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Роћевић, напустили су. Кад, колико после тог другог јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па шта ја знам, можда не знам не могу тачно да се сетим али знам тачно да јесте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је било случајева су војници ове Пиличке чете напустили положај?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Немам тај податак.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немате тај податак?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Немам, не знам то.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми даље, храну каже имали сте своју кухињу, како сте, одакле сте намирнице, брашно, месо и ово, одакле Вам је стизало?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Све из месних извора од људи, из ових 5-6 месних заједница.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Муниција? То сте рекли из бригаде. Како је стизала, то ме интересује.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Са превозом бригадиним, камионет неки, онај комби, не знам ни ја шта је, различита су возила била.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која то муниција сте имали, артиљеријског оруђа неког, минобацача?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Само пешадијско.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само пешадијско? Реците ми, како сте то наручивали, колико Вам је потребно, како шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Требовање је ишло по оруђима, по оружјима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. И како сте то требовали? Путем ПТТ линије или како сте ?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, то, то позадинац, имају помоћник за позадину, имају.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па како је позадинац онда ишао тих 25 километара, а Ви?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мора, морао је сјести у аутобус и горе.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У аутобус па горе? Добро. Кад сте Ви добили први пут некакву писмену наредбу од Благојевића било које врсте решење, наредба, обавест, све, било шта?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мислим да је то било после једно десетак дана по мом одласку у Кисељак.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми шта је писало у тој наредби?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У тој наредби је, мислим да је тада било регулисано то реон одбране и командно место батаљона, са којим се ја нисам сложио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли био састав чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Састав чета не сећам се тога, али знам да је око овог задатка, за Кисељак, командно место, позадинско обезбеђење такође регулисано самостално, муниција преко бригаде, то је тад било.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, кад сте први пута списак појединаца физичких лица војника доставили у бригаду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не сећам се, не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како је вршено плаћање војника? Јесу биле плате војничке? Јесте Ви добијали, како сте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја се не сећам да сам добијао, не знам, могуће да сам добијао, било је војсци је плаћано, како на који начин и колико, не могу да се сетим.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је потписивао списак тај? Батаљон? По јединицама?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Командири чета, своје.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је за батаљон? Је ли ишао по четама или како?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам, не могу да се сетим, на крају ако је командант батаљона, онда сам то ја потписивао или мој заменик.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад видите то ми није јасно како ће ови из Пилице ако због ничег другог неће на прву линију боје се или им се не да, лијепо им је бит ван. Како ће они сада, знам да, да ће хтети плату, новац сигурно. Како они да баш нису дошли до Вас до јединице и дали било какав списак и рекли ево ми би плату? Јесу морали код Вас или код Благојевића, негде су морали.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Негде се морало тај списак донети, ја сад, то мене сад, ја се не могу сад сјетити да ли је мени доношено, да ли у бригаду.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете да се сетите, добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па знате шта, кад је била та 1992 година, како да се сјетим ја тих свих података, детаља, то је.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро је. Само сам се још нешто. Јесте ли имали заробљених кад?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тамо у том периоду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте је ли?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Ништа, хвала.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Адвокат Шалић, бранилац Бране Грујића. Ја бих само два три питања поставио, нешто ми је остало нејасно. Враћамо се на мај месец где сте Ви били у Челопеку кажете на некој позицији тамо. Да ли сте у том месецу мају виђали какве оклопне јединице у Челопеку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Челопеку оклопне јединице?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, тенкове, да ли сте видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Челопеку не, сем аутобуса. Видео сам аутобуса је било. Да ли, ко је то оставио аутобусе ко су били ти «Дрина транс» аутобуса, тенкове у Челопеку, не, не, ја говорим шта сам могао видети.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ма не питам Вас ја бре за аутобусе, питам Вас јесте видели тенкове? Је ли била тенковска чета у Челопеку у мају месецу кад сте Ви били тамо?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У мају?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако је.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја се не сећам, да ли је била у априлу, ја не знам, не знам у мају ја не сећам се, мислим, ја не знам, не могу да, ја знам кад сам радио у школи, тада се та јединица враћала, где је била, шта је била, итд., ја не могу да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Која јединица?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: ЈНА, та што Ви помињете тенковска.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Где се враћала?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Одакле се враћала немам појма.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па Ви сте употребили сад тај термин да ли се та јединица враћала која је јединица, је ли била.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли се та јединица враћа из Тузле, из Хрватске из не знам, откуд знам, само сам чуо враћала се.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чули или видели? Да ли сте чули или видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Само чуо.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само сте чули?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми да ли Ви знате кад је формирана Војска Републике Српске?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Рекао сам на почетку, неко користи термин 01. јуни, неко 02. јуни, неко 15. јуни, ја тачан термин не знам.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате? А да ли знате кад су штабови територијалне одбране претпочињени војсци Републике Српске?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Штабови ТО претпостављени, не.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате ни то? Јесте чули за неког Тачића пуковника?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Чегга?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тачића, пуковника.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесам чуо, ал га не знам. Мислим чуо сам за Тачића, али никад га нисам видио, нити сам га икад упознао.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате шта је он тамо радио? Не знате? А јесте ли чули за неку Бирчанску бригаду?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Бирчанску бригаду?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То је бригада која је била до краја рата у Бишини горе.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, само у овом периоду, не питам Вас за крај рата, мене интересује мај, јун месец овај.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Бирчанску бригаду, чуо сам за Бирчанску бригаду, да, то је наше горе сусједа.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате ништа у вези тога?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не, чуо сам. Питали сте ме јесам ли чуо, јесам чуо за Бирчанску бригаду.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко је командант био да ли знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам све команданте моје бригаде, колико је њих се мењало, камоли да знам ко је командант Бијељинске или Шековачке.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите, у овом списима предмета има много сведочења да је у мају месецу у Челопеку била једна оклопна јединица са тенковима и кога год из Челопека смо ту саслушавали, они су то

поменули. Сад мене чуди, Ви сте ту у командној структури те неке јединице у Чelopeку, боравите ту месец дана и не знате за то нити сте чули нит видели.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ви мене питате у мају.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако је.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па ја нисам видио, не знам, откуда знам.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, нема проблема, ја сам Вас само питао, тако сам и разумео да Ви не знате, да нисте видели. Добро, хвала.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја да знам, било је толико и толико, откуда знам побогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само два питања кратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Поповић Бранко. Ви сте 02. добили наређење од Благојевића да идете формирати Трећи батаљон?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како сте позвани?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Усмено сам позван, односно, дошао је неко од људи са аутом из Зворника по мене и ја сам тим аутом.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 02. јуна око можда 12 – један сат.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте се јавили Ви Васиљевићу да напуштате борбени задатак и ту позицију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Кажите ми друго, батаљон, Први батаљон под командом Мијатовића у Петковцима, је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је он био пре вас формиран?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Хоћете поново, да ли је био прије?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је био прије формирања у Кисељаку и другим местима? Да ли је постојао батаљон у Петковцима на челу са Мијатовићем?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, прије није постојао на челу са Мијатовићем, не, сигурно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А је ли постојала у Петковцу војска?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Постојала је ја мислим, не сигурам, ја нисам тамо никада био у том периоду, а претпостављам да је било неких јединица тих сеоских формираних.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вас питам за војску врло јасно.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте ималу везу из Чelopeка са касарном?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Са?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Са касарном. С ким сте имали везу? Да ли преко руповки да ли моторолом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја мислим да је била, била је успостављена сећам се веза са руповкама, није стално деловала и радила, али била је ПТТ.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А с ким је веза била, на којој локацији била Вама веза с друге стране? С ким сте, с ким сте успостављали везу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нит сам је ја успостављао, ја само знам да је била, ја не знам ко је и с ким успостављао везу у том периоду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мислим да ли знате где је био центар везе па се Ви јављате и они Вас зову да Вам дају задатак?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја мислим да је било у Челопеку доле на оном игралишту, али ја се нисам никад ником јавио, нити је мени ко тражио.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, битно да није у штабу. Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете, питао Вас је бранилац да само још нешто везано за ово, питао Вас је бранилац за то кад је формирана војска Републике Српске? Је ли Ви имате неки датум конкретни који везујете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја идем, ја сам мишљења да је то био 02. јуни, али од Вас сам чуо да је неко од сведока раније рекао да је то 15. јун, зато сам ја поменуо, реко, чујем овде има и 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам ја Вас шта Ви мислите шта су рекли други сведоци, ја то Вама предочим, ја питам Вас да ли знате кад је формирана?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја, има различитих, дакле, нико није утврдио тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха. А шта чекајте, чекајте, нешто да Вас питам овако, значи, је ли Ви правите разлику између доношења одлуке да се нешто уради и конкретног чињења, на пример, ми можемо сад да донесемо одлуку да направимо зграду, а можемо ту зграду да не направимо никада или за две године.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, у вези тог питања да рашчистимо. Је ли то када Вас то пита бранилац, је ли мислите да је формирана, или да је донета одлука да се формира?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Донета одлука да се формира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли формирана истог дана када је донета одлука?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Добро. Друго питање за Вас имам везано за онај одред ТО о коме смо малопре причали па Ви нешто ту, нисам Вас баш најбоље разумела, каже овај Готовац, овај адвокат сад у Зворнику, каже да је чета ТО Пилице припадала одреду ТО који је чувао Зворник и

каже да је 02. јуна Благојевић рекао да је то сад војска Републике Српске и да ће сад она да се почне да се формирају ти редовни батаљони да се то дели. Је ли Вама познато да ли је чета ТО Пилица која је касније кажете у јулу, августу, тек припала Вашем батаљону и фактички да је била у оквиру одреда ТО? То што каже Готовац. Да ли је то тачно или? Или Ви не знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није ми познато, ја уопште, ја не знам то стварно ја не знам састав тог одреда, ко га је чинио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви рекосте Ви од 05. до 08. јуна нисте командовали четом ТО Пилице. Је ли тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тако и касније још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, је ли Ви знате ко је командовао ако не знате, ако кажете Ви нисте, је ли Вам познато или не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није ми позната имена. Само би требао да погледам да се види ко су ти командири чета, ко је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не то, ко командује четом, него ко даје задатке том командиру да нешто уради?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ко би му требао дати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, командант чете ТО Пилица је рекао да је био Машановић Драган и ту се слажу и сведоци, припадници те чете ТО Пилице, те сеоске чете ТО Пилица, био нам је и сведок Драган Машановић и припадници те чете да Вам сад не именујем, разни су ту били и они кажу да су чували Дом културе у коме су били заробљени Муслимани.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 05. до 08. јуна, а ја Вас питам ко је њима онда давао задатке ако Ви нисте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, ја нисам, а није ми ни познато, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Добро. Изволите. Ево пуномоћник оштећених да Вам постави питања.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У мају месецу док сте се налазили у Челопеку, колико је територијално, овај, било удаљено место од Дома културе у Челопеку од места где сте се Ви физички налазили?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Километар и по, два.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте Ви пролазили поред тог, у извршавању својих задатака поред тог места и тако?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да Вам кажем, нисам пролазио, нисам пролазио, јер горе смо били смештени, горе смо били све имали те људе и са оним задатком који сам ја напоменуо, ја сам ту радио горе са тим људима, били смо на тим брдима горе и остало, тако да нисам имао потребе да силазим било гдје.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је Вама на било који начин било познато шта се дешава са Муслиманима из Челопека?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нит ме је ко информисао нит сам ја знао шта се дешава, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, можда сте то одговорили али мени је остало нејасно, под чијом командом су биле јединице, чете ТО пре 01. јуна односно 02. и како су оне функционисале?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Оне су функционисале, функционисале су прије тога, били су ови штабови, реонски штабови су били, штабови ти и тако, вероватно по њиховим задацима и њиховим наредбама су послове завршавали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли то била команда ЈНА или територијална одбрана?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не верујем, територијалне одбране, ТО.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ТО је била под командом ЈНА?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Е то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У једном тренутку сте рекли да се нисте овај, интересовали око ствари, заправо да нисте хтели да знате ствари које су се дешавале које су биле овако мало проблематичне и то? Па ми само реците овај, да ли знате да су се дешавале те ствари за које Ви нисте хтели да знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па не, нисам знао, нисам знао у том периоду, међутим, после, годинама које су пролазиле и тако даље, кад се сазнавало на основу информација, штампе, медија и тако даље, ствари које су се дешавале и ако је то тако као што су се дешавале, ја сам једноставно и добро је што сам, нисам хтео да знам ни за шта, што сам се динстацирао од свега тога, од свих тих ствари које су се дешавале, а кад се дешавале и како у најбољем моменту, најбоље је било што нисам знао, за мене.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, рекли сте у једном тренутку сте сазнали за 15 погинулих цивила на територији своје те, мислим територије где сте радили и командовали већ, а да ли сте сазнали да икад значи, у том тренутку да је било погинулих Муслимана ту на тој територији цивила?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па како бих могао сазнати, никако нисам могао сазнати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да су мештани неких муслиманских села, значи, да су се измештали нешто тад, значи, непосредно 01., 02. јуна, измештали из својих села и одлазили и концентрисали се у село Клиса?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, то није мој терен тамо био уопште. То је ипак једно десетак километара од мене и с једне и са друге стране по 10 километара.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да су припадници ТО Пилица били на неком терену, на положају у Парлогу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: По, по изјавама неких сведока који су били припадници ове, чете ТО Пилица, они су се значи непосредно пре 04., 05. јуна налазили на овај, на Парлогу.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није ми познато. То не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И након, значи тог положаја они су отишли код Дома културе Пилица и чували затворене Муслимане?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Данас сте били мало контрадикторни у свом сведочењу, па ето мало да то рашчистимо. На почетку сте рекли да овај, ТО Пилица, припадници ТО Пилица, нису имали непосредну опасност од непријатељског напада, па сте онда у другом делу овај, сведочења рекли да су они били, као налазили се на територији овај не, него су имали на линији одбране, па сад да ли су они, овај, се граничили, да ли се њихова територија граничила са територијом која се налазила под контролом муслиманских војних снага или није?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесу у каснијем периоду, после новембра, децембра.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, јуна, јуна.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нису? Е да, овај командант ТО Пилица било ко он да је, да ли је он био дужан значи, претходно или накнадно да Вас обавести у које, на којим задацима је ангажовао своје припаднике?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Требао је да, да саопшти да то јави да информише шта је где које људе ангажовао, ако је ангажовао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли он то учинио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја, ти подаци ми нису познати, не знам, није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте Ви били дужни да контролишете значи, да исконтролишете на којим задацима су ангажовани ти?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам знао на којим су задацима ангажовани, ту су остали, а да ли је неко други негде ангажовао и остало све, то мимо мене и мени није познато.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је други могао да ангажује њих осим Вас?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Неко од ових командира, јединица њихови, да ли је мого, није мого.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е да, да ли сте при добијању наредбе за формирање батаљона сазнали имена команданата тих чета ТО месних заједница које су биле под Вашом контролом? Не?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е па да, сви заправо, овај сведоци који су били припадници ТО Пилица, кажу да су се након овај, повратка са Парлога, значи, јавили у просторије фабрике «Стандард» и да су ту добили задатак да обављају ову дужност чувања затворених Муслимана у Дому културе Пилица, а шта се, да ли Ви знате шта се у том тренутку овај налази у «Стандарду»?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, ја само желим да сад појасним једну ствар, ти људи који су били на Парлогу, да ли је то чета, да ли је то, ја не знам да ли је то чета била, ја сад размишљам у то време и сад не знам да се јавили се у Парлогу, јавили се у «Стандард» из «Стандарда» су добили задатак и отишли су на обезбеђење, то никакве везе са командом батаљона нема, где се ту помиње батаљон? Нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: : Па је ли то била самостална чета?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам госпођо судија, ја не знам која је то јединица, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али рекосте, 02. јуна добијате задатак да и ту чету у будућем раду уклоните у батаљон.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Та чета није тада у, у, ја из овога како сад Вас све слушам и та јединица није у саставу Пиличке чете, нити у саставу јединица, она је на Парлогу, она је тамо не знам ни ја где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, та чета долази ту, долази, људи из ТО Пилица чувају Дом културе од 05. до 08., а без Вашег знања Ви кажете.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: А прије тога су били на?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На Парлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Парлог је територија која се налази изнад Зворника према Тузли, гледајући преко оних брда. Дакле везе са мном нема, то је 25 километара од Кисељака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ Е само још једно, колико је територијално удаљен Кисељак од Пилице? Је ли ваше командно место било у Кисељаку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да и колико је?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Удаљен око 20 километара. Око 20 километара.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И колико дуго Ви нисте успели рекли сте да успоставите контролу над ТО Пилицом?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Читава два месеца до фактички до мог одласка на лечење и тако нису успоставили права војничка организација и субординација над тим људима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сазнадoste Ви да ови људи Пиличани територијалци су чували те људе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам госпођо судија ни ко је чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Нисам ни сазнао, сад сам сазнао од Вас овдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте сазнали, овај Обрен Марковић каже био сам у Кисељаку кад сам чуо да су људи, 500 људи доведени у Дом културе, после сам чуо и да су погубљени, каже Машановић причао свима да је овај, му непосредни претпостављени био Марко Павловић командант ТО, каже цела та јединица Машанова била на терену, како може Ваш заменик да зна нешто што Ви не знате? А он дошао у Кисељак и каже у то време и он је био у Кисељаку.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он сазнао, а Ви нисте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам стварно, ја, ја да знам то, ја би то исто Вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли је логично да Ви не знате, а Ваш заменик то све зна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па највероватније, и сигурно није логично али ето дешава се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није логично?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да. Ја не знам стварно не знам, не могу сад да, да нешто кажем оно што не знам. Али ја, мени је интересантно то, ја не знам одакле тај Марковић то да каже кад је Марковић био читаво време горе, гдје је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево каже чуо.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Е то је друго што је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, тамо после брујао цео Зворник да је 700 људи убијено, Ви нисте чули, није он једини који је чуо и видео. Није само чуо, него неки су и видели, неки чували, били ту кад су људи одвођени, убијени, зато Вас питам. Не би Вам ја сад рекла да ја једина знам, а Вама да саопштавам.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ти људи из Кисељака у Пилицу нису никад отишли, то гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није то нико ни рекао. Ја Вам говорим, ја Вас питам за Ваша сазнања у Кисељаку. Он каже да је он у Кисељаку кад је био чуо то, јер Ви сте већ три дана у Кисељаку кад ови људи из чете Пилица почињу да чувају ове људе. Разумете?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, то тад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ова сазнања Обрена Марковића Ви немате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да ли сам ја био на терену, да ли сам, ја сам рекао да смо много времена провели на терену, откуд знам сад побогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сачекајте ред, не можете сваки пут да упадате, имамо до краја да завршимо круг питања и онда ако имамо евентуално. Изволите.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добар дан, Мевлудин Лупић оштећени, Господине Галићу како сам на почетку чуо, Ви сте рекли да сте из Чelopeка и да сте ту живјели, да ли је то тачно?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, у Зворнику.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: У Чelopeку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У Зворнику.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: А у Зворнику сте живели? У граду. А били сте до 02. маја ако сам добро разумио, у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јуна.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да, извињавам се јуна, до 02. јуна у Чelopeку сте били. Можете ли нам рећи да ли са, са мјесном заједницом Чelopeк или у мјесној заједници Чelopeк има једно муслиманско село?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У, комшије су Кучић Кула.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Кучић Кула и на другу страну, није директно наслоњено на Тршић горе овај, онај дио муслимански Тршић, изнад Тршића и тако даље. Е, то је ту.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли се можда или да ли у мјесној заједници Чelopeк има муслиманско насеље Гребић или Гребе?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Гребић, да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Да ли у вријеме до 02. јуна можда знате шта је било са тих Муслимана из Кучић Куле, Тршића и Греба? Ви сте рекли, рекли сте да сте били до 02. јуна тамо, значи, ограничићемо се до тог датума, да ли знате шта је било са тих људи?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Људи из Гребића су исељени, исељени.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Ја се извињавам, можете ли рећи одмах док сте ту код Гребића, можете ли рећи где су исељени? Уколико знате наравно.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја не знам гдје су, знам да су, да су прешли на другу територију то сам чуо од мјештана Чelopeка ови који гравитирају у том, где су отишли и кад су отишли, то не знам.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Можете ли рећи шта је било сад, да ли знате у ствари шта је било са мјештанима Кучић Куле и Тршића?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, Тршић и Кучић Кулу не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су ови исељени, пре 02. јуна? Кад сте Ви били у Чelopeку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко их иселио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја нисам, а не знам ко их је иселио.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Питао сам Вас с намером зато што сте Ви били старјешина у реонском штабу ако сам добро записао, овај, значи, да ли сте Ви имали у том тренутку информације да су људи Муслимани из Гребиха значи, жене, дјеца, исељени и на који начин, из тих разлога сам Вас и питао.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Људи су, Гребихи су отишли из Гребиха, којег датума, ко их је одвео и кад су пребачени на територију гдје су пребачени, ја те податке немам, не знам то.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Споменули сте ако сам добро записао, да сте на некој коси држали линију или положај већ одбрамбени шта већ, од Тршића и Кучић Куле, ако сам и то добро разумио, пошто слабије се чује тамо позади, па Вас ја питам сад да ли сте Ви имали као старјешина реонског штаба у Чelopeку, да ли сте имали информацију да су људи или да ли Вам је познато уопште да су људи Муслимани из Тршића и околних мјеста Кучић Куле и свих осталих мјеста у том дјелу, да су предали наоружање, а Ви држите одбрамбену линију, па ме интересира да ли сте имали ту информацију?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Те податке немам да су предали наоружање, да су то разоружани, да, то не знам, то није било моје да ја то радим нити било шта да се ја упуштам у те послове.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Сад ћу Вас питати нешто, значи након 02. јуна добили сте усмену наредбу да формирате батаљон у Кисељаку и данас сте споменули у једном тренутку да је тамо обављена нека размена, па ја ћу Вас замолити ако можете да се присјетите отприлике колико људи је било у тој размени, пошто Ви сте командант батаљона, Ваше седиште је у Кисељаку да претпоставим да сте Ви неко ко се мора за нешто питати тамо у смислу да се обавља нека размјена, колики број људи Муслимани се размењује, за кога се размењује и ако можете да се присјетите ко врши ту размјену?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Мислим да су то мјештани, жене, дјеца, старци из Мјесне заједнице Петковци. Преноћили су једну ноћ у основној школи у Кисељаку, који је датум, треба сад, и други дан су у Ковачевиће горе су проведени и они су отишли. Ја нисам тај био ко је то вршио, једини мој задатак је био да они безбедно оду и то сам обезбедио.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Можете ли рећи јесу ли они само тек тако пуштани или су размјењени за некога?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Размена за погинуле, не, не сећам се тога.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала. Ја имам још једно само питање, оно се односи на следеће, да ли је била у току Вашег командовања, нисам добро чуо, чини ми се два мјесеца сте били командант батаљона и онда сте након тога отишли на лијечење, да ли је била нека изванредна ситуација обзиром да сте данас објашњавали како су лоше везе биле комуникација са командом бригаде и осталим, да ли је била нека ситуација да сте Ви као командант батаљона били у ситуацији да сами одлучујете о нечему у смислу, без обзира да ли је напад, одбрана или нека друга ситуација да ли, не знам како да се изразим, да ли ратна или нека друга околност на коју сте Ви морали сами да преузмете на себе одговорност као командант батаљона и да одлучите шта ће да се чини у том тренутку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Јесте, једини задатак је био одбрана и то је основни циљ, зато сам и напоменуо, оно, линија раздвајања која је постављена, била почела се постављат се од 02.јуна па негде до краја јула мјесеца, је дочекала Дејтонски мировни споразум. Нигде се није макло, ни метар напријед, ни метар назад, то је тако и дан-данас то постоји тамо.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Значи Ви са својом командом батаљона и Ви као командант батаљона могли сте да одлучите о некој ситуацији без, ако сам добро разумио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

Оштећени МЕВЛУДИН ЛУПИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да појаснимо, мени је било јасно али питала Вас је председница већа па ћу Вас ја сад поново нешто питати. Реците ми, зона одговорности зворничке бригаде шта је подразумевала?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Подразумјевала је, зона одговорности бригаде је одбрана територије општине и то је то.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, командант зворничке бригаде, да ли је да кажемо да ли су њему сви команданти свих осталих батаљона, чета, потчињени?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви кад сте добили усмену наредбу тог 02.јуна о постављењу и где вам је дато овлашћење да и Ви можете поставити, да ли сте Ви тада већ постали командант самом том наредбом батаљона, без обзира што он није формиран, Ви сте добили овлашћење да га формирате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па јесте усмено наређење али сам фактички постао командант батаљона оног момента кад сам добио писмену наредбу. Писмена наредба је основ за.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, у рату, па јесте Ви онда без тога, јесте били постављени или нисте постављени? Реците.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер усмена наредба у рату има снагу писмене наредбе извршне.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па јесте онда постављени? Јесте?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли сте Ви онда у формално правном смислу, колико сам ја схватио, у формално-правном смислу имали у надлежности ту зону све ове што сте добили, а у фактичко правном смислу само ове јединице за које сте Ви рекли да сте имали ван Пиличана и ових других?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: То друго што сте напоменули.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, имали сте формално али фактичку власт над овом јединицом из Пилице није?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада Вас питам, ко је то њима могао 05.јуна у «Стандарду» да да задатак? 05.јуна ко је њима могао да да задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису рекли да су у «Стандарду» добили задатак.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу, рекли су тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колега, војна полиција је дошла кући и рекла им да иду тамо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро, где је била војна полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није добро, није исто. Питала сам га ја за војну полицију, нећемо сад понављати питања, само конкретно питајте шта нисте питали. Имали сте питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како не? Па они кажу да је дошла војна полиција и да су добили задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је била војна полиција?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У батаљону није била сигурно.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам, а да ли је била у бригади?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У бригади да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Била је бригада?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Бригада има војну полицију, батаљон не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви 05.јуна? У Кисељаку?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква су Ваша сазнања о војној полицији на дан 05. јуна? Ко је командант, ко њима командује, у чијем су саставу, ко им издаје наређење?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Никаква, никаква моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Па рекао је сад, правимо знате.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, па ми правимо права питања председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше мишљење.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу Вам на крају доказати нешто, једну другу тезу коју Ви овде стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања, о доказивању ћемо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он Вам је рекао ту, после каже «а шта је то формирање», па да ли је икада та војска формирана, као војска да ли је формирана и шта то значи формирање? Шта то значи формирање? Јесу ови ратовали под Вашом командом кад сте им били командант?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Формирање господине значи да имате јединицу по формацији.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: По формацији формирано комплетно све да можете ту јединицу извести, постројите.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, е а да би то учинили шта прво се формира?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Команда батаљона.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се фомира ланац команде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па формира се.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли поред тог ланца команде може да буде неки други ланац команде или само овај који је војска Републике Српске на основу Устава формиран?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том периоду?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: У том периоду могло је се наредити свак свакоме.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите сад.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Господине, свак свакоме је, то је било једно хаотично стање на територији не само Зворника него свих других територија где се могло свега и свашта очекивати. Према томе ишли смо у ону варијанту да можемо да спасемо оно што се спасти може, а то су људски животи и с једне и са друге стране и материјална добра. Томе сам се ја посветио прва два мјесеца уз изричиту наредбу начелника штаба Корпуса.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ето видите, којег начелника штаба Корпуса?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ако сте слушали јутрос сам то рекао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тачић?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да сам задатке начелника штаба Корпуса везано за Кисељак да се успостави линија раздвајања на линији.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па видите да Вама није могао свако наредити, како је Вама као команданту батаљона, видите могао Вам је Благојевић, каже ја сам сада тај и тај, формирана је војска Републике Српске, па није Вама, је ли Вама могао Готовац наређивати? Је ли он Вама могао?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, он исто, сви претпостављени старешине.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ћу Вас питати, ових пет добровољаца које сте спомињали, како сте Ви то њих отерали?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Командант бригаде их је одвео.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како их је одвео? Дошао, видео.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Једноставно дође покупи, каже више нећете бити овде, седајте у кола идете.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад? Кад је то било, како, јесте Ви видели?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Рекао сам да не знам датуме, било је њих шест, седам, ког датума, негде у јуну мјесецу отишли су људи, па немојте од мене тражити сада да знам детаље.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али сад Ви кажете, пазите ја Вас држим за реч. Ви кажете командант бригаде их је одвео, ја Вас питам кад, како, шта, кад је то било?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја Вам говорим не знам датум тачан, одвезли су се аутом, пјешнице, не знам ни ја како су, битно је да нису остали.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А је ли комадант бригаде или ко их је возио?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Командант, ја.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па Ви сте рекли, немојте, да сте ми рекли тетка Милојка, ја бих Вас питао како то тетка, Ви кажете командант бригаде их је одвезао.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Тражио сам од команданта бригаде који је у то време дошао ту да ти људи не заслужују да буду на тој територији, позвао их је и рекао «овог момента ви морате с ове територије ићи». Како су отишли, ко их је одвео, мени је то.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они послушали, да ли сте Ви њих?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Да, није више после, после пет минута није их било ту.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи слушало се команданта бригаде?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Слушали су они.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Целата, Бошка из Каракаја, Пипу?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Сад, Бошко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Каракаја.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Питали сте и рекао сам да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целат, Пипа, не знате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате пре 02.јуна шта је радио овај потпуковник Благојевић Видоје, је ли био у Зворнику, јесте чули?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не. Није био у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у Зворнику?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Није, колко ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате за неке његове активности, јесте чули некад да је он затварао неке људе, да је исељавао нека села?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са својим неким јединицама, јесте чули, пре 02.јуна?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неког заробљавао или тако нешто?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, ја немам те податке, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Добро. Има ли још питања? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали трошкове за долазак данас у суд?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите, колико?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Па не знам ја колико. Ја најрадије бих рекао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, ако би најрадије онда реците.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не, довезао ме брат са аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ће Вам наплатити?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ће Вам брат наплатити?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Не знам ја, то Ви госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако ја, мој брат мене да вози мени не би наплатио, не знам Ваш.

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: 175 километара од Зворника овде, 175 километара је назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли мислите да ћу ја сад тих 330 километара рачунати колико кошта. Ја Вас питам да ли имате трошкове или немате?

Сведок МИХАЈЛО ГАЛИЋ: Ја сам пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку трошкове у износу од 5.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се ОДЛАЖЕ, а следећи заказује у дане

15., 16., 17. и 18. март 2010 године с почетком у 09,30 часова.

**-15.марта биће саслушани сведоци Фатима Мустајбашић и
Исмета Окановић,**

-16.марта Амира Омеровић и Сувада Селимовић,

-17.марта Хабиба Тахић и Шаха Хрустић и

-18.марта Мевлудин Лупић и Ермина Суљић.

**На претрес 15.марта позвати сведока Ристић Петра на адресу
из списка.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имајући у виду да је 15.март заказано суочење па бих предложио да се ради предочавања неких чињеница и лакше уверљивости једног или другог сведока које смо саслушали од Основног суда у Зворнику прибави препис или фотокопија Уписника у којем су

завођени записници о увиђају од априла до јуна 1992. године, а од Тужилаштва да се прибаве, дакле, копије, преписи оверени итд., Уписника КТР, КТН и КТ за исти период. Предложио бих, с обзиром на чињеницу да нећемо моћи прочитати исказе односно одбране које су дали сада осуђени Славковић Драган звани Торо и Кораћ Иван звани Зокс да се они саслушају у својству сведока, а обзиром да је чињенично грађена правноснажна пресуда у појединим радњама извршења кривичног дела и на њиховим одбранама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имате нешто везано за ово или?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам председнице већа. Ја бих молио да се ова пресуда која је донета у овом предмету неко ми је рекао, ја нисам извршио увид, али да је наводно не веће у овом саставу али сличном закључили да су они били припадници ТО и под командом мог браћеника. Ја не знам да ли је то тачно и да ли је веће на такав начин прејудиицирало, ја молим да ми се прибави та пресуда, таква пресуда, јер би то било прејудиицирање ове одлуке и овог поступка. То је једна ствар, с друге стране морали би да претходно издвојимо записнике о њима као окривљенима па да их саслушамо као сведоке, ако се Тужилаштво слаже, јер не можемо у једном предмету да имамо и као сведоке и као, ето то би ја, а ово се слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на предлоге.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А што се тиче овог доказног предлога за Суд у Зворнику то се слажем да се прибави, и ми тврдимо да је суд постојао и тужилаштво и полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам колега, Ви вероватно нисте обавештени да је та пресуда постала правноснажна на основу цењених и доказа који су изведени до маја 2008. године, према томе то није никакво прејудиицирање. Друга ствар та пресуда се налази у предмету како првостепена тако другостепена пресуда Врховног суда, ја не сумњам да сте Ви прочитали ту пресуду, а ако нисте имате право увида у списе, никакво достављање, можете тражити копију и све. Па, хоћемо сад да причамо о правноснажној пресуди, па имате прилику да читате, да тражите. Колега Шалићу, да ли и Ви не знате да је пресуда правноснажна и шта у њој. Дајте Ви колеги, дајте. Ја мислим да ће најбоље бити да Вам колега Шалић да пресуду, па Ви ако сматрате да је битно.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ако мислите да Вам је битно да прочитате, Ви је прочитајте, па ми смо ценили неке доказе, претпостављам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па онда, ценићу ја нешто друго, знате, ако сте Ви то утврдили да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, консултујте се, очигледно је да је колега Шалић пресуду читао, а Ви ако мислите да немате право на увид у списе

то је Ваш проблем. Добро. Немојте сад коментарисати, имате времена. Је ли и Ви нисте прочитали ту пресуду, је ли Вас не занима првостепену и другостепену правноснажну? Нисте? Не знам, мислим, стварно, имате право да разгледате списе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Дописом замолним путем тражити од Основног тужилаштва у Зворнику да суду достави копије Уписника за период мај, јуни 1992. године, а датум саслушања сведока Славковић Драгана и Кораћ Ивана правноснажно осуђених пред овим судом биће накнадно одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче овог дела везано за суд у предмету постоји допис којим је то суд тражио и добили смо одговор, само још неко да изврши увид у предмет.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА